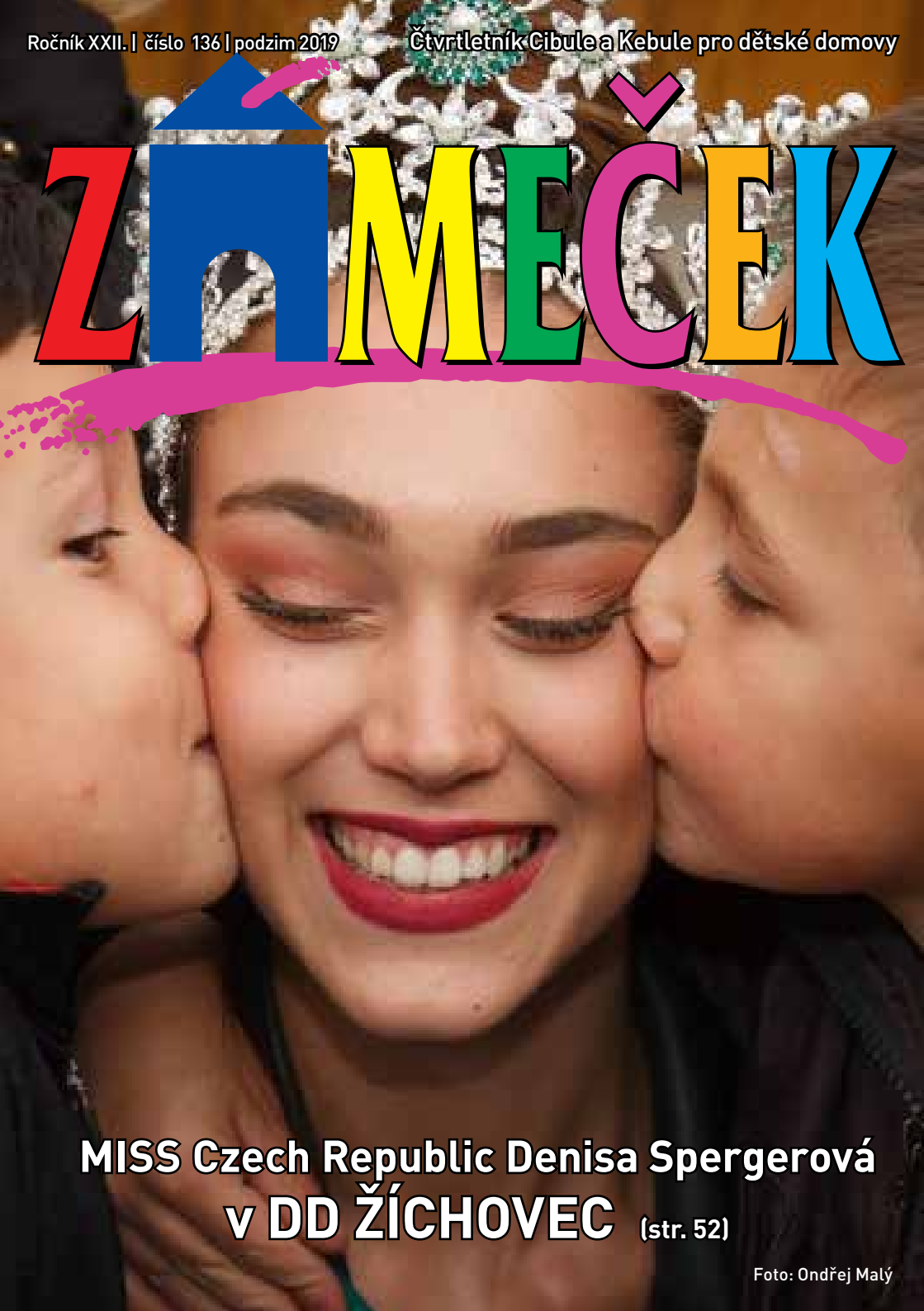

ZÁMEČEK

**MISS Czech Republic Denisa Spergerová
v DD ŽÍCHOVEC (str. 52)**

Zámeček je po letních prázdninách
konečně zpět!

Prej jsme chudáčci.
Taky to pořád od ně-
koho posloucháte?
Pravda, nikdo z nás
neměl dobrý začátek
života a nemohli jsme ho

většinou ani nijak ovlivnit. Ale rozhodně
nejsmo chudáčci! Často se na nás vybírají
peníze a pořád se fotíme pro další a další
sponzory s úsměvem a velkým díky, že
nám zase někdo něco zaplatil.

V novém Zámečku uvidíte, že se
v domovech opravdu špatně nemáme.
A to nejsou jenom chytré telefony a velké
množství vánočních dáreků. Ano, na mysl
mám třeba zájezdy k moři. I když to tak
někdy nevypadá, rozhodně nejsou samo-
zřejmostí a rodiny s dětmi na takovou do-
volenou někdy musí šetřit rok, možná tři
a některé se k moři ještě nikdy nevydaly
a dlouho nevydají...

Nezapomeňte, že ať už vás vaše okolí
vnímá jakkoliv, jste to vy, kdo se musí
snažit makat sám/sama na sobě a svém
úspěchu, obklopovat se správnými lidmi
a nezapomenout být opravdu vděční
za to, co máme. Tak jako ti, o kterých
píšeme v tomto čísle: Markéta, která
vyrostla v DD Čeladná, Michael (původně
z Tachova) nebo Tomáš, který má své
doma v DD Tachov a právě studuje vyso-
kou školu v americkém státě Iowa.

Jsmo rádi, že k vám nový Zámeček
dorazil i tentokrát! Je plný nových zpráv,
reportáží, fotek a příběhů a tak vám za
celý redakční tým Zámečku přejeme
hezké podzimní čtení.

Lukáš, Flík, Franta,
Natka, Ivča, Helmut a Jířa

Blíží se konference DÍTĚ V SYSTÉMU

Tým ze spolku Mimo domov připravuje konferenci,
která se uskuteční 19. listopadu 2019 pod záštitou
Mgr. Mileny Johnové, radní hlavního města Prahy,
v Brožíkově sále Staroměstské radnice na Praze 1.

**Program konference bude rozčleněn do tematic-
kých bloků:**

- Odebrání dítěte z rodiny „Co se
stalo a co se mnou bude dál?“
- Život mimo rodinu „Vrátím se
domů, nebo budu navždy na ces-
tách?“
- Odchod z instituce/institutu „Co
mě tam venku čeká? Už jsem venku a co dál?“

Konference bude probíhat formou diskuzních pa-
nelů vedených moderátorkou Markétou Fialovou za
účasti expertů v oblasti ochrany práv dítěte, sociál-
ních pracovníků, psychologů, soudců, ředitelů dět-
ských domovů, zástupců neziskových organizací,
dospělých lidí se zkušeností z DD, zástupců pės-
tounů a dalších.

Budeme velmi rádi, když přijmete naše pozvá-
ní a závazně se zaregistrujete online na stránkách
www.mimodomov.cz.

Za organizaci je možná z kapacitních důvodů účast
pouze dvou zástupců. Na konferenci se nehradí
účastnický poplatek.

Redakce

HVĚZDY ZÁMEČKU

Laky Royal (dříve DD Opava)

Vlastním jménem Lukáš Vlačuha. Po odchodu z opavského dětského domova, kde žil 20 let, začal hledat sám sebe. Pracoval v mrazírnách, chvíli zkusil dráhu bezdomovce a pak se vydal za štěstím do Prahy. Nejdříve venčil pejsky (což je hlavně v Praze stále žádanější povolání) a teď je z něj kadeřník, ke kterému chodí se svým „hárem“ i Jarda Jágr. (str. 72)

Kateřina Surovíková (ředitelka DD Čeladná)

Uspořádala oslavu 100. výročí založení domova, který vznikl jako sirotčinec a pak v něm nějaký čas bydlely i ženy a děti z vypálených Lidic. Oslava to byla velkolepá a určitě stála pořádný balík. Tak se ředitelka posadila do sedla Oranžového kola Nadace ČEZ, které vydělal v srpnu na akci Bike Čeladná pro dětský domov přes 50 tisíc korun. (str. 14-17)

Ladislav Samek (dříve v mnoha domovech)

Láďa dlouho vyrůstal u pěstounů a pak si prošel diagnostikou, domovem a dalšími zařízeními. I když to asi někdy vypadalo, že je „nevychovatelný“ (proč by ho jinak posílali od čerta k ďáblu?), nakonec se zdá, že ho strejdivé a tety vychovali dobře. Dnes je ředitelem organizace DĚTI V AKCI, která pořádá vzdělávací i zábavné akce pro DD. (čtěte „zezadu“)

Karel Brauner (DD Frýdek-Místek)

Kája hraje na kytaru 2 roky. Za tu dobu se naučil hrát skvěle na kytaru, zpívá a skládá svoje písničky. Dokonce v celostátním kole soutěže Dětská porta získal v Kroměříži celkové 4. místo. Tomu říkáme opravdu talent a je naše čtvrtá hvězda Zámečku. Tentokrát o něm nepíšeme, ale určitě na to dojde.

Ochutnávka

Další vysokoškolák

Michael Dužda vyrstl v DD Tachov, může se pyšnit maturitou z taneční konzervatoře. S financováním „výšky“ mu pomáhá Nadace Terezy Maxové dětem.

8-11

Na vysoké v Americe

Takhle si možná někteří pamatují Tomáše z Tuchlova z roku 2014. Od té doby v Česku moc k vidění nebyl: Po střední škole v Kostarice teď studuje vysokou v USA.

24-25

Jaké bylo Khamoro?

Letošní festival Khamoro si kromě mnoha dalších návštěvníků užili i mládežníci z DD Vrbno, Sedlec, Česká Kamenice a Potštejn. Jak se jim v Praze líbilo?

26-27

PECKA CUP do Ústí

PECKA CUP má za sebou jubilejní desátý ročník. Letošní turnaj byl snad ještě napínavější než obvykle a tak mu věnujeme celou dvoustranu i s fotkami.

32-33

Kadeřník

Josef, který prožil své dětství v DD Vizovice, je dalším příkladem kluka z děčáku, kterému se daří. Taky díky projektu yourchance v režii organizace Začni správně.

64-69

Ze života OPEN GATE

Kolejné gymnázium OPEN GATE nabízí studium (docela drahé) dětem z DD (zdarma). Jak se žije ve škole, ze které se do domova dostanete jen na víkendy?

70-71

Zámeček podporují

Zámeček

Vydává Duha Zámeček pro dětské domovy a další zařízení pro děti v celé republice. Zdarma.

Evidenční číslo: MK ČR E 21583

Redakce:

Duha Zámeček, Frýdecká 16, 736 01 Havířov

Telefon: 725 595 417

E-mail: redakce@zamecek.net

Šéfredaktor: Lukáš Kotlár – 776 850 471

lukas.kotlar@zamecek.net

Levá ruka: Ondřej Polák – Helmut (onpolak@gmail.com)

Pravá ruka: Ivana Sobolová (ivana.sobolova@zamecek.net)

Šéf webu: František Berger (frantisek.berger@zamecek.net)

Redakce: Jiřina Porubová (DD Valašské Meziříčí), Natálie Sobolová

Grafika: Robin Čais a Flík

Redakční rada:

Vladislav Sobol (předseda), vladislav.sobol@zamecek.net

Aleš Bureš (DD Klánovice)

Vladimír Bystrov (Bison&Rose)

Nadja Dittmannová (Spolu dětem)

Nora Fridrichová (Česká televize)

Roman Hrůza (RHA Agency)

Jan Klusáček (CyberFox)

Martin Komárek (Deník)

Radim Koreš (DD Písek)

Ivan Lamper (Respekt)

Martin Lánský (mediální expert)

Martin Lněnička (DD Dolní Počernice)

Vlastimil Mrva (Znojensko)

Václav Senjuk (publicista)

Terezie Sverdlinová (Nadace Terezy Maxové dětem)

Děti z DD navštívily ambasádu v Londýně

Za poznáním i vzděláním vyrazily v polovině září do Londýna s Dobrymi víly a díky podpoře Nadace Terezy Maxové dětem.

Atmosféru anglicky mluvící evropské metropole poznalo na vlastní kůži 11 dětí, z toho 7 dospívajících z dětského domova Nové Strašecí. Děti byly z Londýna nadšené a vděčné za příležitost, které se jim v rámci jejich studia angličtiny dostalo. Akci pořádal spolek Dobré víly dětem a byla podpořena Nadací Terezy Maxové dětem.

Smyslem akce bylo ukázat dětem angličtinu a anglicky mluvící prostředí v praxi. Chtěli jsme, aby pro ně cizí jazyk už nebyl jen učebnice a slovíčka. Vzali jsme je do nového prostředí, velkoměsta, kde se museli zorientovat v metru, koupit si svačinu, číst popisky v Národním muzeu a zvládnout mnoho jiných situací, které ve školní lavici nezažijí.

„To je jako sen,“ řekla 16letá B. po prvním dni při návratu do pronajatého domu.

K neobvyklému zážitku přispěla i pozvánka na oficiální návštěvu na Českou ambasádu v Londýně. V pátek ráno se tedy celá skupina vydala do londýnské čtvrti Kensington, kde se budova velvyslanectví nachází. Po vřelém uvítání s občerstvením jsme si společně se zaměstnanci ambasády prohlédli budovu s přilehlou zahradou, vyslechli jsme si zajímavé povídání o fungování úřadu. Děti se zajímaly o to, jak se v Londýně žije, společně jsme také obdivovali umění a architekturu budovy.

A co je odměna pro všechny víly? Dojmy z výletu od každého z dětí. Třeba 17letý Adam napsal: „Londýn je to nejhezčí město a místo, kde jsem kdy byl! Děkuji Vílám za to, že jsem tady mohl být s nimi.“

DD Nové Strašecí

DD Nové Strašecí

Ředitel ICOM slavil kulatiny a zaplatil dětem Bulharsko

Bylo nebylo, jednoho dne mi v neděli dopoledne nečekaně zazvonil telefon – volal generální ředitel společnosti ICOM transport Zdeněk Kratochvíl.

Od té doby jsem byla napnutá, jak tahle akce dopadne. Pan ředitel Kratochvíl slavil kulaté narozeniny a rozhodl se, že místo darů by mohl oslovit své přátele s prosbou o příspěvek na Dětský domov v Senožatech. Po oslavě, na které jsem byla hodně nesyvá, oznámil, že k příspěvku od hostů velkou část peněz přidá tak, aby mohly letět k moři do Bulharska všechny naše děti z domova.

Byl to opravdu velký šok. Před odletem nás navštívil s rodinou na domově a přál nám šťastnou cestu. V současné době máme rozkopaný celý domov v rámci rekonstrukce elektřiny, tak se nám únik opravdu hodil. Většina pokojíčků je úplně neobyvatelná. Děti máme spojené, jak to jde. A v těchto bojových podmínkách taková pomoc!!!

Naše děti nikdy nikam neletěly, což plně vystihuje otázka: „To poletíme až nahoru?“

Pobyt nám moc vyšel, děti si užily moře i tobogany. Počasí i ubytování bylo nadmíru nakloněno. Být spolu a spokojeně bez obav a užít chvíle štěstí, na které budeme vzpomínat, není pro naše děti běžné.

Děkujeme panu Kratochvílovi i jeho rodině a cestovní kanceláři Krasim.

Martina Buchalová Horská
Dětský domov Senožaty

ICOM
transport a.s.

Vysokoškolský student

Michael Dužda
(dříve DD Tachov):

Tanečník, který chce psát

Je mu 21 let a minulý rok dokončil maturitu na taneční konzervatoři v Praze. Odešel z dětského domova, kde byl od svých 9 let, a začal žít v pražské Sámovce. Od letošního října studuje na Univerzitě Jana Amose Komenského díky finanční podpoře Nadace Terezy Maxové dětem.

Naposled jsme se viděli u vás v Tachově v dětském domově. Ted' už bydlíš sám v Praze.

Co se za tu dobu u Tebe změnilo?

Potřeboval jsem změnu ve všech směrech. Potřeboval jsem jiné prostředí pro učení, jiné prostředí pro bydlení. Odešel jsem z domova ve svých 21 letech a cítil, že už musím odejít, že už je to tak akorát.

Jak dlouho jsi byl na pražském internátu mimo dětský domov?

Ta konzervatoř, kde jsem studoval, je na 6 let. Byl jsem tam 4 roky, udělal jsem si maturitu z oboru Současný výrazový tanec. A když jsem byl v pátáku, už jsem to flákal. Mohl jsem získat titul Dis. a pak učit tanec, ale to jsem nechtěl. Když jsem chodil do školy ještě ten půl rok od září do ledna, chodili jsme na praxi, a zjistil jsem, že by mě učit tanec nebavilo. Ale

třeba učit tvůrčí psaní by mě bavilo. Jako rád si zatančím, ale už ne profesionálně.

DOSPĚLOST

V čem pro Tebe nastala největší změna po odchodu z děčáku?

Šel jsem do Sámovky v Praze, do Domu na půl cesty. Vidím hlavně posun v odpovědnosti a za-

čínám na sobě makat. Změnilo se to, že jsem začal cítit svoji dospělost. Že už můžu jednat za sebe a nikdo nebude řešit nic za mě. A všechno už to bude jen na má bedra.

Co tě kromě tance baví?

Hrozně rád píšu. Už dnes píšu do jedné taneční redakce třeba různé taneční recenze.

S tím musí souviset tedy i to, co nyní studuješ na vysoké škole UJAK.

Vybral jsem si obor scénická a mediální studia, letos v dubnu jsem si podal žádost o vysokoškolské studium a pak jsem hledal práci. Byl jsem v kavárně Hard Rock Café, a odtud jsem se poté dostal k tomu, že dělám ostrahu jako brigádu. Na škole studuji díky finanční podpoře Nadace Terezy Maxové dětem a jsem za to moc rád.

Děláš hlídače v obchodě. To musí být celkem náročná pozorovací práce, je to tak?

Je tam hlavně pohyb a já pohyb potřebuji. Potřebuji dělat něco pozorovacího. Něco jako detektiva. To by mě hodně bavilo, jestli na to je vůbec nějaká škola...?

Tak bys možná chtěl pracovat spíše u policie nebo v armádě?

Dobře, tak to asi ne...

**S úhradou školného Michaelovi
(a mnoha dalším mladým lidem z DD)
pomáhá Nadace Terezy Maxové dětem**

UMĚLECKÝ KRITIK

Čím bys tedy chtěl být?

Mám blízko k umění, a proto jsem zvolil tento obor. Bude tam obor tvůrčí psaní a psaní recenzí. A až to vystuduji, tak ze mě bude umělecký kritik nebo umělecký recenzent.

*Základní vědomosti určitě
nasbíráš za 3 roky studia,
ale je něco, co k tomu
děláš navíc?*

Právě že chodím hodně do divadel, a na základě toho já píšu ty taneční recenze.

Co tam konkrétně sleduješ a jaký je tvůj sen?

Nejvíce výrazový tanec, emociální tanec. Je to expresivní vyjádření toho člověka. Sleduju, co vychází z nitra té duše. Chtěl bych psát umělecký a kritický práce. To je fakt jeden z mých velkých snů.

**„Čerpám z vnitřního ne-
vědomí, to je pro mě bohatý
zdroj a proud inspirace.“**

Přečtěte si rozhovor s Michaelem Duždou. Vyrostl v Dětském domově v Tachově, kam jsme dokonce v minulosti s redakcí Zámečku zamířili na návštěvní víkend. S Michaelem jsme si tehdy pokecali, když z internátu zrovna přijel na víkend do domova. Mám proto radost po několika letech vám přinést rozhovor s mladým a úspěšným klukem, který od té doby ušel velký kus cesty. Jaké to je se postavit na vlastní nohy a udělat tolik zásadních změn?

Máš nějaký vzor, který tě inspiruje?

Ano, mám. Je to Nina Vangeli, taneční publicistka, která je napůl Francouzka a napůl Číňanka. Znáám ji osobně ze školy. Ona mě učila dějiny tance a divadla a právě ona vydává časopis, do kterého píšu ty taneční recenze.

INSPIRACE? PŘÍRODA A VNITŘNÍ NEVĚDOMÍ

Tobě je nejbližší emocionální tanec. Našel bych v tom tvém zkušenosti z dětáku?

Může být v mém tanci poznat zklamání a zážitky z dětského domova, jestli budu chtít. Vyjádřím

třeba i zamilovanost. Ale při svém tanci se dětským domovem snažím nezabývat. Jen kdyby mi někdy došla inspirace na choreografie, tak bych se dětských let vrátil. Ale do jisté míry mě to určitě ovlivňuje.

Z čeho tedy nejvíce čerpáš inspiraci pro svou tvorbu?

Neinspiruji se tím, co se odehrálo, ale čerpám z momentálního rozpoložení, z přírody a čekám, až mě políbí múza. A čerpám z vnitřního nevědomí, to je pro mě bohatý zdroj a proud inspirace. Je to bezdná studna, temná propast, která je pro mě osobně skryta.

S rodiči se moc neznáš, znáš někoho z dalších příbuzných?

Babičku. Díky ní a na její pěst jsem mohl být v rodině, takže kdyby babička nezemřela, tak jsem tam mohl být dodnes. Bylo mi nějakých sedm nebo osm let. Připadal jsem si jako osamocené dítě a nevěděl jsem, kam jít.

(NE)PRAVDA

Kam jsi nakonec šel?

Prohazovali si mě příbuzní z mé rodiny jako horkou bramboru. Sociální pracovnice mi pak řekla, že to mohlo být kvůli tomu, aby získali přídavky. A to mě bolí. Dodnes.

Dozvěděl ses někdy pravdu?

Před třemi lety jsem tam jel a zeptal jsem se jich na to, do očí. U strejdy a tety jsem byl asi půl roku. A oni říkali, že si ta sociálka vymýšlí, a tak v tomhle dodnes nevím pravdu.

Jak vzpomínáš na svůj „přechod do děcáku“?

Šel jsem ze školy a najednou mě přepadlo nějaký modrý auto, a hned mě čapli a jeli jsme do diagnostáku, byl jsem z toho zmatený. A po pěti letech jsem se pak dozvěděl, že to rozhodl můj strejda. Ale mám v tom díry a nevím, kde je pravda. Není to pro mě tak důležité, ale je to pro mě nedorozumění, že nevím proč.

Jak na tvé taneční nadání koukali na některých akcích pro děcáky?

Lidi se mi smáli, nechápali to. Při každém vystoupení. Ty, co si konkrétně pamatují, byly asi tři nebo čtyři.

Kde jsi tedy hlavně rozvíjel svůj talent?

Chodil jsem nějakých pět šest let do Základní umělecké školy na obor Současný výrazový tanec a tam mě připravovali i na talentovky na taneční konzervatoř. V DD věděli, že mě baví tancovat, tam viděli, že jsem hejbavej.

Měl jsi v domově podporu?

Jedna teta je na mě dnes pyšná, jmenuje se Pavlína, a ta se mnou byla úplně od začátku. Vnímál jsem ji jako moji hlavní podporu. A hodně mě inspirovala učitelka ze ZUŠ.

***„Zatančím si rád,
ale už ne profesionálně.“***

Jaké máš teď před sebou největší výzvy?

Mám teď bydlení, brigádu, přítelkyni a podporu. Jen jsem vyměnil dětský domov za Sámovku a musím být odpovědnější. Chci teď hlavně dostudovat školu.

Těším se na tvé další úspěchy a přeji hodně štěstí!

Připravil Lukáš Kotlár

Moje vzpomínky na Anglii

Od 10. do 26. srpna tohoto roku jsem se zúčastnila zahraničního pobytu ve Velké Británii, který se uskutečnil díky projektu Výboru dobré vůle - Nadace Olgy Havlové.

Ještě před odjezdem jsem přemýšlela, jestli vůbec odjedu, protože jsem se tohoto pobytu v zahraničí velmi obávala. Nakonec jsem se však rozhodla, že pojedu, a teď vidím, že to bylo dobré rozhodnutí. Sraz s ostatními účastníky jsme měli na autobusovém nádraží v Praze na Florenci, kde čekal náš autobus vybavený moderním zařízením na poslech hudby a na sledování

filmů, takže cesta bez problémů ubíhala.

Když jsem dorazila do Brightonu, vzala jsem si taxi a dopravila se do hostitelské rodiny. Rodina byla velmi příjemná a přátelská. Každý všední den jsem navštěvovala mezinárodní letní jazykovou školu, kde jsme procvičovali gramatiku, čtení a poslech mluveného slova. Jelikož byl

první týden studený a deštivý, trávil jsem volný čas spíše studiem angličtiny.

Druhý týden byl teplejší a nepršelo, takže jsem po škole chodila a jezdila po okolí. Navštěvuje jsem pláž, parky a hodně obchodů. Uteklo to jako voda a přiblížil se konec mého pobytu. Poslední večer jsem se rozloučila s rodinou a předala jim malé dárky na památku. Další ráno jsem vstávala ve čtyři hodiny ráno, sbalila si poslední věci, odevzdala klíče od domu a rozloučila se s rodinou. Potom jsem odjela zpět domů.

Jsem velmi ráda za tuto obrovskou životní zkušenost. Pobyt mi hlavně rozšířil moji anglickou slovní zásobu. Na závěr chci moc poděkovat Výboru dobré vůle - Nadaci Olgy Havlové i mojí hostitelské rodině za tento skvělý prázdninový pobyt. Moc děkuji.

Helena
DD Smolina

VÝBOR DOBRÉ VŮLE
Nadace Olgy Havlové

Certifikát z Anglie

Díky Nadaci Veroniky Kašákové jsem se o prázdninách mohla podívat do Anglie, kde se mi moc líbilo. Poznala jsem tam nové lidi, se kterými jsem tam trávila svůj volný čas.

Byla jsem ubytovaná v hostitelské rodině, která se o mě po celou dobu pobytu hezky starala. Každý den jsem docházela do školy a zdokonaľovala se tak v anglickém jazyce. Komunikace s ostatními studenty byla zábavná. Po

celém týdnu výuky jsem obdržela certifikát, takže jsem spokojená.

Ještě jednou moc děkuji všem, kteří mi umožnili se podívat do destinace, ve které jsem nikdy nebyla a přispěli mi. Moc si toho vážím.

Taky jsem poprvé letěla letadlem, parádní zážitek. Na Anglii budu vzpomínat jen v dobrém!

Hanka
DD Hodonín

VK
NADAČNÍ FOND
VERONIKY KAŠÁKOVÉ

Dětský domov Čeladná oslavil 100 let

Nejen šampus tekl proudem, užily si hlavně děti z DD Čeladná i jejich kamarádi z obce a z dalších domovů a taky bývalí zaměstnanci a odchovanci domova. Každý dostal na ruku pásek, který byl vstupenkou nejen na skákací hrady a hudební festival, ale i do stánků se zmrzlinou, skvělými hamburgery, obřími palačinkami a pečeným prasetem. Gratuloval starosta, hosté z Moravskoslezského kraje, Voxel i Markéta Konvičková. Prostě oslava, jakou zažijete jen jednou za 100 let.

Hlavní gratulant: náměstek hejtmana Moravskoslezského kraje Stanislav Folwarczny

Knihu o historii DD z dílny Petra Anderle pokřtil náměstek se starostou Čeladné Pavlem Lukšou

Pak všechny přivítala hostitelka: ředitelka DD Čeladná Kateřina Surovíková

A začala oslava...

Hosté si v domově prohlíželi fotky z historie...

...i pestré kroniky

Z pódia zpíval Voxel (rodák z Čeladné)...

...a ve stáncích se připravovaly lahůdky. Skvělé hamburgery věnovala vyhlášená frýdlantská restaurace Imrvére

Po Voxelovi publikum zaujali klauni a artisté...

...z ostravského Cirkusu trochu jinak

Jako figuranty si cirkusáci vybrali vychovatele

Finále hudebního programu: Markéta Konvičková

Kromě hvězd zahrály i talentované holky z domova

A mezitím se stále hodovalo...

Peníze na oslavu si domov našetřil i vydělal...

...mimo jiné na Oranžových kolech Nadace ČEZ

A mezitím už se nově nasprejované postavičky na chodbách domova těšily, až ta sláva skončí...

...děti se vrátí zpět do svých pokojů a začne všední děčákovský den. První ve 101. roce.

Markéta, první vysokoškolačka z DD Čeladná: Domov je tam, kam se můžete vrátet

Většina lidí si o dětech z dětských domovů myslí, že jsou to sirotci, vyučí se přinejlepším za kuchaře nebo zahradníci a po odchodu z DD zůstanou opuštěné. Markéta (29 let) se těmito představám vymyká: Původně vyrůstala v rodině (byť nefunkční), vystudovala vysokou školu, koupila si v Praze byt a do čeladenského dětského domova se stále vrací jako do své vlastní rodiny. Přijela i na oslavy stého výročí domova, kde jsem si s ní povídal o životě v děcáku, náročných studiích i o tom, jak těžké je opustit brány dětského domova.

Jak ses do čeladenského domova dostala?

Bylo to 8. ledna 2004 – na ten den si pamatuji, jako by to bylo včera. Brzo ráno pro mě do nemocnice přijela paní ze sociálky a říkala: Odvezu tě do tvého nového domova. A měla pravdu, z DD Čeladná se stal můj opravdový domov.

A proč biologickou rodinu nahradil dětský domov?

Nechci o tom moc mluvit. Vždycky říkám, že člověk si vybere kamarády, styl života, oblíbenou hudbu, práci, ale rodinu si člověk nevybere. Skončila jsem v děcáku, ale dneska jsem za to strašně ráda.

Dobře, tak pojďme k příchodu do DD. Věděla jsi, kam tě sociálka veze?

V nemocnici mi už dopředu řekli, že pojedou do Čeladné. Ale já jsem vůbec netušila... Pořád jsem se sestřiček ptala: Čeladná – kde to je? Na konci světa?

DOSTALA JSEM KUŘE. CELOU PORCI

Ve třinácti letech musí být takový přesun asi docela velký šok. Jaké jsou tvé první vzpomínky a dojmy?

Úplně první zážitek byl strašně příjemný – oběd. Ten den bylo kuře s bramborem a já jsem do-

stala obrovskou porci. Ale pro mě bylo nejkrásnější, jak bych to řekla – že jsem dostala celou porci. Nemusela jsem se dělit, to jsem dříve neznala. Pro mě to tehdy byl fakt zážitek, chodila jsem pak za kuchařkami a děkovala jim.

A po obědě začal všední děcákovský život...

Já na ty první roky vzpomínám jako na tábor. Když se vrátím k mé rodině – tam to nebylo vůbec ideální, ale zažila jsem i hezké věci. Vlastně hlavně ve chvílích, kdy jsem byla mimo rodinu, třeba právě na táborech. A když jsem zapadla do rytmu dětského domova, připadalo mi, že jsem se vrátila do těch krásných táborových dní.

Jak to myslíš?

Byl tady takový táborový režim. Všichni společně na oběd, na večeři, skupinové hry, výlety, kroužky. Pořád bylo co dělat. Někoho to možná nudilo, ale já jsem všechny ty věci hltala.

Vzpomínáš z té doby na nějaký konkrétní zážitek?

Konkrétní a hlavně velký: poprvé jsem viděla moře. Brala jsem to jako úžasný dárek k mým patnáctinám. Společný zájezd do Chorvatska, kdy jsem poprvé v životě stála na pláži a koukala na širé moře – to je jeden z nejsilnějších zážitků celého mého dětství.

Dětský domov a Školní jídelna,
Čeladná 87
příspěvková organizace

NEKOUŘIT A UČIT SE

Takže sis užívala dětských let. Kde se vzaly ty školní úspěchy?

Na začátku byla asi péče paní ředitelky, která tady byla ještě před současnou ředitelkou Katkou Surovíkovou. Společně se zástupkyní se mi dost věnovaly, asi ve mně už tehdy viděly nějaký potenciál. Ostatní děti si hrály, ale já se učila. Seděla u mě zástupkyně a doslova nutila se učit. Dokud jsem neuměla celou učebnici nazpaměť, nepustila mě ven.

Fakt to bylo tak tvrdé?

Někdy mi to bylo až líto, třeba když tehdejší ředitelka holkám zakazovala tahat mě do jejich party. Ony se malovaly, tajně kouřily... a ředitelka chtěla, ať se hlavně učím.

Byla jsi ve škole dobrá už dříve, ještě v rodině?

Vůbec jsem to neřešila. Doma jsem se nijak extra neučila, nikdo se mi nevěnoval. Ale do Čeladné jsem v sedmé třídě přišla skoro se samýma jedničkama, takže nějaké vlohy pro učení tam asi byly.

DO ČECH NA OPEN GATE

A tak jsi šla na gympl.

Kdyby na gympl – v osmé třídě za mnou přišla ředitelka a řekla: jdeš na přijímačky do Open Gate. A vysvětlila mi, že někde u Prahy se otevírá prestižní gymnázium, kde se platí školné několik stovek tisíc za rok, ale nadace pana Kellnera nabízí studium talentovaným dětem z dětských domovů úplně zadarmo. Vůbec jsem nevěděla, co na to říct. Já jsem v té době ještě ani nepřemýšlela, co bych chtěla dělat. Ale vlastně ani nebylo co řešit a vybírat, prostě jsem odjela

do Babic, udělala přijímačky a místo do devítky jsem nastoupila do gymnázia, kde se v polovině předmětů mluvilo anglicky.

Takže ses zase stěhovala.

...zrovna ve chvíli, kdy jsem si začínala v domově zvykat. Ale v Open Gate jsem se začlenila rychle, mají tam strašně dobře propracovaný systém volného času, takže se člověk ani chvíli nenudí. Byla jsem tam strašně spokojená a nadšená. Jenže místo původně plánovaných pěti let jsem tam strávila jen tři roky.

Návrat do pokojičku, ve kterém prožila kus svého dětství

Propadla jsi?

To ne, ve škole to bylo dobré, ale postupně jsem přicházela na to, že mi ten systém nevyhovuje. Vrátila jsem se zpátky a od třetáku přestoupila do gymnázia ve Frýdlantu.

Z elitního soukromého gymnázia na státní školu? Jak velká to byla změna?

Když se ohlédnu, mám radost, že jsem mohla poznat oba systémy. Open Gate je orientovaná „na západ“, je to škola pro ty, kteří chtějí pokračovat na zahraničních univerzitách. Zaměřují se tam na rozvoj tvůrčích schopností, aby se člověk naučil přemýšlet, prezentovat svoje názory. Státní školství je naopak založené na biflování. Někdy mi to přišlo, že nás nutí naučit se „telefonní seznam“. Pak ho stačí v příští hodině odříkat a nikdo už neřeší, že z toho učiva už za týden v hlavě nic nemáme.

Vraťme se ještě na Open Gate. Odešla jsi po třech letech – nebyly to ztracené roky?

To vůbec ne, Open Gate mi dala do života opravdu hodně. Poznala jsem to ale až později. Třeba když nám na výšce řekli, že si máme připravit prezentaci, devatenáctileté spolužačky se z toho úplně osypaly. Pro mě to nebyl problém. Dodneška se díky tomu, co jsem se naučila v Open Gate, nebojím kdykoliv postavit a říct svůj názor.

Uměla jsi připravit prezentace, ale neuměla ses učit...***Jak jsi s tím v nové škole bojovala?***

Byly to dva krušné a těžké roky. Rozhodně jsem nepatřila k premiantům třídy. Paní ředitelka mi ani nevěřila, že udělám maturitu... To mi ale řekla až mnohem později, při promoci na vysoké.

NA VYSOKOU. A PROTI PROUDU***Takže po dvou letech v domově a úspěšné maturitě ses zase odstěhovala za dalším studiem?***

Když to zpětně spočítám, tak z 13 let v domově jsem tady skutečně žila nějakých tři a půl roku,

zbylých devět let jsem strávila mimo domov. Do Čeladné jsem se vracela jen na prázdniny a občas na víkendy. Bylo to těžké, ale zároveň mi to dalo strašně moc do života – poznala jsem skutečný svět, spoustu lidí, naučila se stát na vlastních nohou...

Kde jsi pokračovala?

Přijali mě na vysokou školu do Prahy, začala jsem tříletým studiem oboru veřejná správa. Vlastně až tam mě učení začalo pořádně bavit.

Jak to myslíš?

Nemám ráda, když mě někdo do něčeho tlačí a říká: Musíš! V tu chvíli jdu proti proudu. Mám to tak i s jinými věcmi. Třeba když všichni hltali Harryho Potera, tak já jsem byla snad jediná, kdo to nesledoval. A tak to bylo i se školou. O čem byla základka? Musíš! Musíš tam každý den chodit, musíš mít jedničky, musíš dělat, co ti říkají... To samé na střední. Ale na vejšce to bylo naopak: Nemusíš! Já jsem profesor, budu tady dávat přednášky, každou středu od jedné do tří. Když chceš, tak přijď. A v tu chvíli si člověk řekne: Nemusím, ale chci! Najednou jsem opravdu začala dřít. A hrozně mě to bavilo. Seděla jsem v přednáškové síni pomalu v první řadě a hltala každé slovo profesorky, protože jsem věděla, že to chci.

Bakalářské studium jsi dokončila...

...a úspěšně přešla na inženýra. Ale změnila jsem školu. Ta první byla soukromá dotovaná Praha 10 a já jsem cítila, že veřejnost soukromé školy nevnímá moc dobře. Lidi si myslí, že když je to soukromá škola, udělá ji každý. Tak jsem přestoupila na veřejnou školu, konkrétně na Českou zemědělskou univerzitu, obor hospodářská a kulturní studia.

Vím, že ses v rámci studia podívala i do zahraničí.

V rámci programu Erasmus jsem půl roku studovala na ekonomce na Kypru. Zkusila jsem si, jaké to je žít v cizině a studovat v cizím jazyce.

A jaké to bylo?

Velká zkušenost, ze které žiju vlastně dodnes. Nejela jsem úplně do neznáma, přes sociální síť jsme si s budoucími spolužáky už půl roku před začátkem studia vytvořili skupinu, poznávali se, domlouvali si, kdo bude s kým bydlet...

Půl roku je dlouhá doba – nestýskalo se ti?

Pořád jsem na všechny v Čeladné myslela a byla s nimi v kontaktu. Dokonce za mnou přijela i paní ředitelka Katka a René (vedoucí vychovatel), bydleli u mě na bytě a procestovali jsme skoro celý Kypr.

SKUTEČNÝ DOMOV

V té době jsi ještě pořád byla v dětském domově?

Oficiálně ano. Když studuješ, tak můžeš zůstat v DD až do 26 let. Ale moc času už jsem v Čeladné netrávila, vychovatelé mě viděli jednou za měsíc nebo třeba i za půl roku. Pro některé jsem byla „ta, co si přijela vyúčtovat“, ale nemohli vidět city, které byly ve mně. A ty zůstaly. Když jsem dneska přijížděla na oslavy výročí a mýjela ceduli Čeladná, hned jsem začala brečet.

Takže sociální pracovnice – když tě ve 13 vezla z nemocnice do Čeladné – měla pravdu?

Velkou. Ale začala jsem si to uvědomovat až s postupem času. Dneska to беру tak, že jsem se nenarodila v roce 1990, ale až v roce 2003, příchodem do dětského domova. Byť mi bylo

třináct, tak teprve tehdy začalo mé dětství. To, co jsem zažila až tady, tak to byl fakt den domov, kde se dodneška ráda vracím. A hlavně jsem ráda za vtahy s vychovateli, které přežily.

Pořád jste v kontaktu?

To jsou příběhy, nad kterými se mi chce brečet. Vychovatelé občas jezdí s děckama do Prahy, třeba do divadla. A když kupují lístky a mají 10 dětí, vždycky koupí 11 lístků. Myslí na mě, zavolají a vezmou mě mezi sebe. Je to hrozně hezký, že ten vztah máme dodnes. Že si s tetou Katkou (paní ředitelkou) zavoláme a kecáme spolu hodinu. Vyprávíme si úplně o všem. S Reném (vedoucí vychovatel) to samý. I když jsem tři roky pryč, furt je to ta rodina, furt si máme co říct. Myslí na mě a já na ně.

JAK SI POŘÍDIT BYT V PRAZE

Co jsi dělala po oficiálním odchodu z domova?

Nejdříve ze všeho jsem si pořídila byt.

Počkej – většina děcek, které odejdou z DD, bydlí někde na ubytovně nebo v takzvaném domě na půli cesty...

Při studiích jsem pracovala a šetřila, takže jsem si hned mohla vzít hypotéku na byt, kterou dneska úspěšně splácím.

Hypotéku na byt v Praze? Musím použít známá slova někdejšího premiéra: Kdo z vás na to má?

Ne přímo v Praze, ale v Klecanech, pět kilome-

Jestli se mi stýská po rodině? Dopadne to na mě hlavně při oslavách. Třeba na promočním obědě, když jsem slavila inženýrský titul. U stolu seděla ředitelka Katka, vedoucí vychovatel René, strejda Martin, teta Pavla a další z domova. Děkovala jsem jim a brečela: „Je to smutný, že jste tady vy, vlastně cizí lidi, ale měl by tady sedět někdo jinej.“
Rodičům jsem ukradená...

trů za Prahou. Já se nikdy nebála práce – od 16 jsem dělala brigády v Albertu, v Čeladné na Golfu, pak účetní... Ráno v šest jsem odcházela z domova do školy a vracela se v devět večer z brigády.

PROTI TERORISTŮM

Ted' pracuješ kde?

Jako slepá k houslím jsem se dostala do banky. Vždycky jsem byla zaměřená spíš humanitárně, tíhla jsem hodně k neziskovému sektoru. Dokonce mi nabízeli místo v Nadaci Terezy Maxové, ale to jsem musela odmítnout. Chci pomáhat, ale ne na úkor toho, abych sama živořila. Platy v neziskovém sektoru jsou bohužel trochu jinde, a být by to pro mě bylo snové zaměstnání, nezvládala bych splácet hypotéku.

Takže pracuješ v bance?

Ano, ale byla to dlouhá cesta, která začala v Čeladné na Golfu. Během brigády jsem se tam seznámila se členy golfového klubu, kteří mě poprosili o hlídání jejich tehdy osmi měsíčního chlapečka. Malého Rikiho jsem pak hlídala do pěti let, buď v Čeladné, nebo v Praze, kde bydleli. To už jsem měla brigádu ve šperkovnictví a moc mě to nenaplnňovalo. Tak mi Rikiho babička zařídila práci na účtárně. O účetnictví jsem neměla ani páru, ale všechno jsem se naučila a pracovala tam sedm let. Ta „babička“ mi pak jednoho dne řekla: Markétko, jsem ráda, že u nás pracujete, a vážím si vás, ale chci vás vidět někde jinde. To pro mě byl další drajv, cítit, že ve mě někdo věří. Díky tomu jsem se pak dostala do banky, ve které pracuji dodnes.

Co tam děláš?

Moje pozice se jmenuje „financial security“. Mimo jiné s kolegy hlídáme praní špinavých peněz, aby nešly například na drogy nebo terorismus. Takže vlastně dohlížím na to, aby se přes naši banku nedělala korupce.

Už jsi vypátrala nějaké teroristy?

Teroristy jsem ještě nenašla (smích). Ale pár pachatelů, kteří opravdu prali „špinavé peníze“, jsem už dopadla.

TEĎ CHCI VRACET, CO JSEM DOSTALA

Mluvila jsi hezky o Nadaci Terezy Maxové dětem.

Oni tě dříve i nějak podporovali?

Jsem Terezce Maxové a její nadaci strašně vděčná. Podporovali mě na té druhé škole, platili mi kolej. A pak po odchodu z domova mi přispěli 30 tisíc na vybavení bytu. Já jsem ani o nic nežádala, z nadace se ozvali sami. Trošku jsem se bránila a říkala: Vždyť já už si vydělávám... Nepotřebuje to někdo víc než já?

Potěšilo tě, že na tebe myslí nejen v domově, ale i u Terezy Maxové?

Strašně. Snažím se jim to vrátet, třeba dobrovolnickou prací, když mám čas. Před pár dny jsem se zúčastnila projektu Teribear hýbe Prahou, kde se díky sponzorům převádějí vyběhané kilometry na peníze. Odběhala jsem 135 kilometrů a vydělala nějaké korunky pro děti. Dříve podporovali oni mě a dneska jim to můžu vrátet. To mě těší. Děkala jsem v nadaci i praxi a poznala všechny pracovnice – jsou to ženský na pravém místě. Tu práci dělají s obrovskou pokorou.

Setkala ses i s Terezou Maxovou?

Právě na tom projektu Teribear jsem šla s Terezou Maxovou tři kolečka a říkala jsem jí: Jedu do DD na oslavy 100 let. Ptala se mě, kolik děcek z domova má vysokou. Nevěřila, že jsem první – za sto let... Říkala mi: To máte být na co pyšná...

A jsi?

Asi bych měla, ale já to nevidím jako takový úspěch, dneska titul vlastně nic neznamená. Každý vyniká v něčem jiném. Ale je fakt, že jsem byla tvrdohlavá a šla jsem si za tím.

Tomáš z DD Tuchlov studuje v Americe

„JÍT SI ZA SVÝM CÍLEM“

Už pár lidí mi řeklo, že si myslí, že když skončíme v dětském domově, náš osud je zpečetěn. Zapomínají ale na to, že ve skutečnosti jsme sami tvůrci svých osudů. Do Dětského domova Tuchlov jsem přišel ve třech letech s malým baťužkem a po skoro dvaceti letech odjížděl s kufrem na letiště, směr: Vysoká škola v Americe. Stačila jen dobrá výchova, píle a touha něco v životě dokázat. Takové základní ingredience k úspěšnému a radostnému životu.

Kdyby mi ale dřív někdo řekl, že budu jednou studovat v zahraničí, asi bych se tomu smál. Dnes už vím, že pocit domova můžeme mít nejen u našich rodičů, ale kdekoliv, kde to kypí láskou a radostí. A tento pocit mi dodal sílu a sebedůvěru k tomu, abych udělal něco, co by se odvážil udělat jen málokdo z těch, co jen pořád sní.

VYUŽÍT KAŽDÉ CHVÍLE

Jít si bezhlavě za svým snem. Mít ho neustále na mysli a snažit se využít každé chvíle, abychom se tomu snu, byť i o kousek, přiblížili. Třeba chceš být jednou nejlepším fotbalistou, nebo automechanikem, či právníkem. To, že jsi z dětského domova, ještě neznamená, že

jím nebudeš. Stačí denně hrát fotbal, koukat strejdovi pod ruce, když spravuje auto, nebo si číst vnitřní řád školy. Zkrátka, stačí tak málo, k tomu, aby nám to dalo mnohem víc.

SNAHA SE CENÍ

Mě to vždycky táhlo do zahraničí. Ať v rámci cestování, tak i poznávání nových zemí a kultur. Za poslední roky jsem měl k tomu možnost díky studiu v Americe. Jako dítě z dětského domova v zemi zaslíbené jsem si vytvořil cenná přátelství s mezinárodními studenty, byl součástí nezapomenutelných zážitků a podobně. Ale k tomu jsem musel na sobě pracovat. Učit se dobře ve škole, studovat angličtinu a mnohdy mít i pořádnou kliku. Přišel jsem na to, že snaha se cení

Mapa univerzity Luther College ve městě Decorah (USA, stát Iowa), kde Tomáš studuje

Tomáš přišel do DD Tuchlov ve třech letech. Ted' studuje „výšku“ v americké Iowě

a nikdy nevíš, v co se promění a jak se ti vrátí. Proto bych se nikdy nevzdával svých snů, ale šel jim naproti hlava nehlava. Zatnout zuby a ukázat všem, že i z dětského domova mohou odcházet lidé se slibnou budoucností. Že i děti z dětského domova mohou být šťastné.

STŘEDNÍ V KOSTARICE, VYSOKÁ V USA

Bylo mi 18 a poprvé jsem se odlepil s letadlem od naší země. A to sám. Hluboký nádech a devět měsíců bez vidění mé rodiny, kamarádů ze školy a z dětského domova. Letěl jsem do Kostariky. Dostal jsem se tam díky organizaci United World College Czech National Committee, která umožňuje dětem ze znevýhodněných rodin a z dětských domovů studium v zahraničí na mezinárodní škole. Měl jsem obrovské štěstí, že jsem byl na základě pohovoru a přihlášky vybrán a v pozdním srpnu poslán na dvouroční středoškolský program. Bylo to taky poprvé, co někdo nevěděl nic o naší kultuře, jazyku a jídle. Zkuste třeba někomu vysvětlit českou velikonoční hodovačku bez toho, abyste nezněli jako sadisti a sexisti. Zkrátka za dva roky jsem se naučil respektovat cizí kulturu a vážit si té naší. Naučil jsem se toho spoustu o tom, jak lidé z různých koutů světa žijí a jaké hodnoty jsou pro ně nejdůležitější. Člověk by skoro neřekl, jak moc se můžeme od

sebe lišit a být si zároveň tak podobní. Jinak řečeno, něco, co nás dělá rozdílnými, nás vlastně tak nějak spojuje. S touhle myšlenkou jsem po ukončení studia v Kostarice přešel do Ameriky, kde právě studuji vysokou školu.

NEZAPOMEŇ, KDO TI POMOHL

Ať už člověk studuje v Americe, Kostarice, anebo kdekoli jinde v zahraničí, vždy si s sebou bere kousek domova, který mu připomíná, odkud je a kým vlastně je. V Americe jsem se naučil být nejen vděčný za možnosti, které mě posunuly dál, ale hlavně všem, kteří se podíleli na splnění mého snu. Jedno si tedy pamatuj. Nikdy nesmíš zapomenout na to, kdo ti pomáhá dosáhnout tvého cíle. A věř mi, že nikdy v tom nebudeš sám, protože se vždycky někdo

najde, kdo ti ochotně nabídne ruku. Stačí se jen podívat kolem sebe.

**Tomáš Dandáš
DD Tuchlov**

**aktuálně USA,
Iowa, Decorah**

Světový romský festival KHAMORO 2019:

Opět s dětmi z děcáků, díky Robertovi, který sám vyrůstal v dětském domově

Na konci května proběhl 21. ročník světového romského festivalu KHAMORO. Ten už počtvrté navštívily i děti z děcáků. Letos v rámci projektu Khamoro Kher přijely děti z dětských domovů Vrbno, Sedlec, Česká Kamenice a Potštejn. Projekt pravidelně připravuje Robert Tonelli, který sám vyrůstal v dětském domově Nová Ves u Chotěboře.

Letos kluci a holky navštívili koncert tradiční romské hudby kapel ze Španělska, Ruska nebo

Rumunska. Zúčastnili se tradičního průvodu všech účinkujících a souborů centrem Prahy i závěrečného Galakonzertu v pražském klubu SaSaZu, kde to byla opravdu pořádná show.

„Děti z DD jsou úžasné v každém ročníku, cítím jejich potřebu se více dozvědět o své kultuře a identitě a zároveň hledat odpověď na vlastní otázky typu, kdo jsem a kam patřím,“ říká Robert Tonelli, který se domnívá, že to je zcela zásadní pro osobní rozvoj dětí z dětských domovů.

„Cením si toho, že tento projekt mohu koordinovat pod svým vedením. Khamoro Kher je projekt, který nemůže vést každý! V celém projektu mi pomáhá vlastní zkušenost s ústavní péčí, díky které jsem schopen se více vcítit do dětí z DD a být nápomocný v jejich cestě za poznáním a hledání své vlastní identity,“ dodává Robert.

Khamoro Kher je výjimečný projekt pro děti z dětských domovů, který představuje smysluplnou myšlenku, potenciál a činnost, která vyplývá z potřeb vlastní komunity. Festival Khamoro organizuje organizace Slovo 21 a Studio Production Saga.

Redakce

Khamoro Kher je výjimečný projekt pro děti z dětských domovů, který představuje smysluplnou myšlenku, potenciál a činnost, která vyplývá z potřeb vlastní komunity. Festival Khamoro organizuje organizace Slovo 21 a Studio Production Saga.

V budově Českého rozhlasu s vedoucí romského vysílání Ivetou Demeterovou

Kluci a holky z DD Vrbno, Sedlec, Česká Kamenice a Potštejn před budovou Českého rozhlasu v Praze

Děcáky i veřejnost běhaly 0 zlatého Myšelína

Společnost Kraj pro život uspořádala druhý ročník charitativního běhu 0 zlatého Myšelína. Kromě běžeckých závodů byl na programu i fotbalový turnaj, Duhový šestiboj a výtvarné dílny. A jak to dopadlo?

Hlavní závod, tedy kategorii nad 15 let, vyhrál stejně jako před rokem Petr Eltner z DD Čeladná, který nechal daleko za sebou všechny soutěžící z dalších domovů i dospělé běžce. A jako kapitán dovedl k vítěství čeladenský tým i ve fotbalovém turnaji, kde navíc získal cenu pro nejlepšího hráče.

Výsledky ale tentokrát nebyly tolik důležité. Vyhrála dobrá nálada a hlavně pocit, že akce vydělala finance pro další akce dětských domovů. Loňský první ročník byl v tomto směru veleúspěšný: v celkovém součtu vydělal kolem 40 tisíc korun.

Akce se kromě budišovických sousedů a dalších zájemců zúčastnily děti ze sedmi dětských domovů. Kromě Čeladné přijeli kluci a holky z Fulneka, Liptálu, Ostravy-Viziny, Radkova-Dubové a Lichnova.

Ceny předával Jirka Kašpar, který vyrostl v DD Dubová a před rokem akci vymyslel, aby vrátil to, co jako kluk v domově dostal.

A co za rok: přijedete taky? Další ročník běhu 0 zlatého Myšelína odstartuje v sobotu 26. září 2020.

redakce

Duha Zámeček
& Myšinec & Správná 5

pod záštitou starosty Budišovic Petra Uvíry

SOBOTA 28. 9. 2019
BUDIŠOVICE / MYŠINEC

CHARITATIVNÍ BĚH O ZLATÉHO MYŠELÍNA

10.30 Lesní běžecké závody pro malé i velké

11.30 O zlatého Myšelína - běh na 5 km

12:30 Fotbalový turnaj pro děti

(do 15 let, týmy 4 + 1 + náhradníci)

REGISTRACE
NA VŠECHNY ZÁVODY
OD 9.00
NEBO PŘES

13.00

DĚTSKÝ DEN

Soutěže a zábava pro děti

SKUPINA ČEZ

www.mysinec.net

O zlatého Myšelína

Závodníci kategorie Minimyši před startem...

...a ve finiši těsně před cílovou rovinou

Tryskomyši se před startem smějí...

...ale pak to rozjeli naplno

Zato závodníci v hlavní kategorii začali rozvážně

Vítěze Petra Eltnera přesto nikdo neuhlídal...

Kdo neběhal, mohl si zastřílet...

...protože na hřišti probíhaly lité boje

Netradiční poháry pro nejlepší běžce:

Tři nejlepší Minimyši...

...dvě tryskomyši...

...a pódium hlavního závodu

Pecka Cup 2019 vyhrál tým DD Ústí nad Labem

Spolek Chomutovská liga malého fotbalu a Dětský domov Vysoká Pec uspořádali jubilejní desátý ročník turnaje pro dětské domovy ve futsalu – Pecka Cup 2019.

Turnaje se zúčastnilo šest týmů (5 DD a VÚ Místo). Hrál se systémem jedné skupiny každý s každým. Dětský Domov Ústí nad Labem měl skvělý tým a jako jediný nepoznal hořkost porážky. Díky tomu jasně zvítězil. Druhý skončil domácí tým Pecky a třetí loňský vítěz DD Mašfov.

Vzhledem k systému turnaje byly všechny zápasy zajímavé a důležité. Plný počet bodů se podařilo získat hráčům DD Ústí nad Labem – Severní terasa a zaslouženě se stali vítězi turnaje. O druhém až čtvrtém místě musela rozhodnout minitabulka, když hned tři týmy měly devět bodů. Skóre v minitabulce rozhodlo, že druhé místo mají pořadající „Pecky“ z DD Vysoká Pec. Bronzovou příčku obsadil DD Dlažkovice a čtvrté místo loňský vítěz DD Mašfov. S jednou výhrou na pátém místě skon-

čil DD Žatec a šesté místo má VÚ a DD Místo.

Nejlépším hráčem turnaje byl vyhlášen Nikolas Polák z Vysoké Pece, nejlepším strážcem branky se stala dívka – Vanesa Badiová z Dlažkovic. Nejlepším střelcem se stal Denis Polák z Ústí nad Labem, který vstřelil 24 branek.

Velké poděkování patří všem, kteří se na turnaji podíleli. Turnaj připravil a vedl Pavel Fára a s organizací mu pomáhal Jiří Kupec. Futsalové zápasy řídili rozhodčí CHLMF Martin Jackl a Petr Špicar, poděkování patří i tetám z DD Vysoká Pec Věře Tomanové a Márii Bartošové za pomoc s organizací. Poděkování patří i partnerům turnaje.

Jaroslav Průša, Deník

V „Kateřině“ si léto užili

Zahradní slavnost

Ve čtvrtek 13. června proběhla v domově velká zahradní slavnost, na kterou zveme nejbližší přátele, kteří nám pomáhají s naší nelehkou prací. Děkujeme zejména Kontu našeho srdce z HC VERVA Litvínov zastoupené panem Liborem Weberem, které zajistilo občerstvení pro všechny hosty i děti, skvělý workshop se šitím paní Šárky a Alenky a také florbalové utkání s hokejisty Jakubem Petružálkem a Lukášem Kašparem. Výborné divadelní představení s našimi dětmi zahrál Tomáš Alferi a Tereza Karásková z Divadla rozmanitostí. A Dj RiCo? Ten rozparádl děti na největší hitovky dnešní doby.

Bylo to úžasné a my moc moc děkujeme všem za spolupráci.

Dovolená v Baško Polje

Dvanáct našich dětiček strávilo krásných osm dní u moře v Chorvatsku. Co všechno jsme prožili?

Hned následující den po zahradní slavnosti odjely děti v doprovodu dvou tet a strejdy do chorvatské Baško Polje. Malebné místo s nádhernou scenérií pohoří Biokovo pro nás nebylo neznámou a počasí nám přálo až neskutečně. Během pobytu se nám podařilo udělat z většiny dětiček plavce, načerpali jsme množství energie a sluníčka, odvezli si hromadu zážitků a vyzkoušeli všechny druhy zmrzlin, které byly v nabídce. Úžasný byl třeba i trh s domácími výrobky přímo v přístavu.

Ještě jednou děkujeme delegátovi našeho zájezdu panu Karlovi Kordovi, který nám ukázal krásy blízkého města Baška Vody a seznámil nás s tou nejlepší majitelkou Caffè Bar „STOP“ paní Etou Cvitanovičovou, která nám dávala zmrzliny pro naše děti za hubičku a ještě vždy připravila tu nejlepší kávu.

Prodloužení prázdnin

Již téměř tradičně prodloužíme dětem prázdniny na Máchově jezeře v rámci ozdravného pobytu.

Sedmnáct našich dětí si užilo týden plný her, zábavy, výletů a poznávání okolí. Nechyběly ani kola, brusle a trocha té vody.

www.ddkaterina.cz

Tři zážitky dětí z Kralup

Besip hrátky: stříbro!

Již po šesté jsme se zúčastnili Rytířských dopravních Besip hrátek. Po příjezdu nás mile přivítali a ubytovali jsme se v chatkách.

V pátek byla svolána porada všech, kde děti i dospělí dostali pokyny na sobotní program. V sobotu byl nástup, přivítání s vévodou z Valdštejna, organizátory a motorkáři. Po celý den probíhaly soutěže a děti prožily plno krásných zážitků. Pro děti i dospělé bylo připraveno občerstvení i jídlo po celý den.

I když převládalo tropické počasí, akce se vydařila a děti v neděli odjely domů s nezapomenutelnými zážitky. Z deseti domovů jsme si odvezli krásné druhé místo.

Směr Poslův mlýn

V srpnu jsme vyrazili na rekreaci do Poslova mlýna. Během celého týdne byl pro děti připraven bohatý program: vycházka směrem k hradu Bezdězu, vycházka do

města Doksy, kde jsme zavítali do místní cukrárny, výlety na Máchovo jezero spojené s koupáním, některé děti si zaskákaly na vodním skákacím hradu a menší děti byly s vychovatelkami na šlapadle.

Velmi bohaté bylo sportovní vyžití v areálu Poslův mlýn, například skákací trampolína (bublina), pískoviště, houpačky, průlezky, hřiště... Také nesmíme zapomenout na paní kuchařky, které výborně vařily a dobře se o děti staraly.

Aquapark Čestlice

Stejně jako loňský rok jsme dostali pozvánku od vedení Středočeského kraje a účastnili se celodenní akce v Aquapalace Čestlice.

Při příjezdu do areálu jsme si s dětmi dali oběd (špagety či řízky s hranolkami), který také zajišťoval organizátor akce. Pak jsme se s ostatními domovy v Paláci pokladů přivítali s majiteli aquaparku paní V. Horákovou a panem P. Sehnalem.

Poté nás čekaly jen vodní radovánky. Děti si mohly hrát v pirátské lodi, jezdit na malých lodičkách a různých klouzačkách. Také si vyzkoušely vlnobití a starší děti se aktivně účastnily jízd na tobogánu, někteří i v doprovodu vychovatelek. Akce byla báječná a nevěděli jsme, kterou atrakcí máme vůbec začít. Každý si zde najde to své a musím říct, že nám velice rychle utíkal čas. Za tuto akci děkujeme a budeme doufat, že se zde sejdem i v příštím roce.

www.ddkralupy.cz

Deset dní ve Španělsku

Prožít dovolenou ve Španělsku v přímořském letovisku Blanes se letos podařilo našim 21 dětem. Léto pod stany v dobře vybaveném kempu i s výlety, které celou dovolenou doplnily. Hlavní roli hrálo moře a stalo se skutečným snem mnoha dětí, neboť k němu zaměřily poprvé v životě. Sen trval od 19. do 28. července.

Zažili jsme východ slunce, jakoby ho darovalo moře a pak si ho po jeho západu vzalo opět zpět do svých útrob. Nechyběly ani velké vlny, takové nám v žádném aquaparku nikdy nepustí. Romantické pláže se skalními útesy a skoro každý den ohňostroje, tak velkolepé jsme ještě nikdy neviděli. Každý z nich trval téměř 30 minut a jednalo se o takové neoficiální mistrovství světa v pyrotechnickém umění. Koncerty všech hudebních žánrů a katalánské tance v centru města. A ty skvělé zmrzliny, na ty nikdo nezapomene. Jeden den se uskutečnil také velký turnaj v pétanque a všichni se při něm velice dobře bavili.

Děti navštívily úchvatnou botanickou zahradu v Blanes, kde jsou rostliny, keře či stromy z celé této oblasti včetně těch z tropického podnebí. A také jsou z této zahrady neuskutečné výhledy na moře, skály a celé pobřeží, kde končí Costa Brava. Děti zažily i jiné výlety, jako ten lodí do Tossy de Mar, Marinelandu nebo do Barcelony, jsou fakt nezapomenutelné. Děti viděly všem

nejlepší, co Barcelona nabízí, od chrámu Sagrada Família až po stadion FC Barcelona nebo podmořský svět v přístavu. To se musí zažít, aby pak člověk mohl vzpomínat, přidávat a doufat, že zase něco tak pěkného jednou uvidí.

Děti měly velké štěstí, že nám pomohl Nadační fond Agrofert, který přispěl nádhernou částku 80 000 Kč! Byl to dar, který přinesl velkou radost. Pojišťovna Allianz zaplatila všem 21 dětem a 4 vychovatelům cestovní pojištění, které jsme nemuseli našťastí využít a vrátili se všichni živí a zdraví. Dále ještě Nadační fond Allianz pomohl dodatečně zprostředkovat zaplacení této dovolené jedné dívce, která se bohužel nečekaně vrátila do dětského domova po neúspěšném pokusu být opět ve své původní rodině. Děkujeme všem.

Jan Hrabal, vychovatel
www.ddklanovice.cz

Frgály z Beskyd i sjezd Vltavy

V červenci jsme navštívili naše rodiny, vydali jsme se na tábory. V srpnu jsme cestovali vlakem do kempu v Beskydech. Chodili jsme na túry a na frgály!

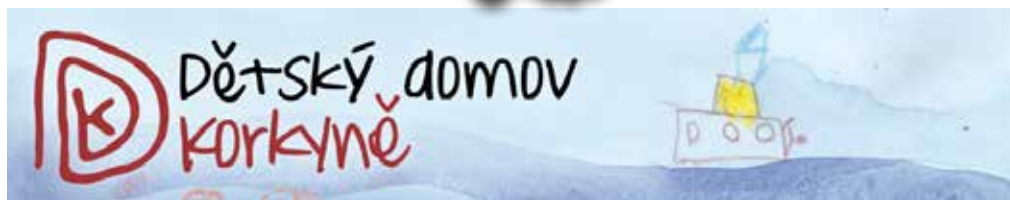
Další příjemný týden jsme strávili na Kvildě, v naší oblíbené chatě Betty. Velké díky Markétě a Vladislavovi Vintnerovým, kteří nás již několik let zvou! Naši dospívající zase vyrazili s batohy na nádhernou starou chalu-

pu do Jizerských hor, někteří z nich také chodili na brigádu do Bentelleru. A na konci léta jsme sjezdem Vltavy dali vale prázdninám.

Naše letní aktivity se uskutečnily díky podpoře Nadace Terezy Maxové dětem, Středočeského kraje, pionýrského oddílu SOSNA, a díky příspěvku studentů Gymnázia Karla Čapka v Dobříši.

DD Korkyně
www.ddkorkyne.cz

Prostějovští v létě projeli celé Česko

Ještě před prázdninami jsme vyrazili poznat krásy Čech a utužit tým na raftech na Vltavu.

Ramzová (Jeseníky): LANOVKOU NA ČERNÁVU

Prázdniny jsme zahájili na táboře v chatě Pod Klínem v Ramzové (Jeseníky). Odtud jsme se vypravili do lázni Jeseník i do malebné vesničky Petřínov, svezli jsme se na minikárách a ochutnali tubing, vyjeli jsme lanovkou na horu Čerňavu... Deset dětí zvládlo i výšlap na Šerák.

Malá Morávka - Karlov (Jeseníky): EDISON 2019

První dva dny jsme měli lehce uplakané počasí, naštěstí se ale vyčáslilo a my jsme mohli obdivovat nádhernou přírodu svěžích Jeseníků.

Jeden den jsme se vypravili na bývalou chatu Alfrédka, která bohužel v roce 2002 vyhořela a dosud jsou z ní vidět pouze základy a široké kamenné schodiště, na kterém jsme si udělali hromadné foto.

Druhá výprava vedla do Velkého kotle. Túra měla tam i zpět kolem 13 km. Následující den jsme si prošli Malou Morávku.

Příroda k nám byla víc než štědrá, jakmile jsme vešli do lesa, byla kolem záplava borůvek. Všichni zobali do sytosti.

Jeseníky jsou krásná oblast, která vybízí k turistice a vycházkám a toho jsme za celý týden bohatě využili.

Velké Karlovice (Beskydy): V PENIZONU TABAČKA

Do Velkých Karlovic jsme jeli tak trochu do neznáma a těšili se, co vše tu zažijeme.

Procházkou po nově zbudované cyklostezce jsme docházeli na místní koupaliště, kde se děti dosyta vyřádily. Na hřišti u chaty se hrál fotbal, přehazovaná nebo oblíbený badminton. Velký úspěch měl u dětí smíšený fotbal, kdy hrála děvčata proti klukům. Aby však kluci nebyli v takové výhodě, trochu jsme jim hru pomoci šátků znesnadnili.

Zpestřením byly tvořivé aktivity, např. malování velkoformátové omalovánky, pletení z gumiček, malování antistresových obrázků nebo nejruznější hry a soutěže.

Nechyběl turistický výšlap na Soláň, procházka údolím Pluskovce ke galerii dřevěných soch pod širým nebem ani oblíbená hra o poklad. Poděkování patří majiteli penzionu a pochvala dětem, zejména těm starším, za pohodový a aktivní přístup.

Harrachov (Krkonoše): TURISTIKA A HRY

Na poslední letní pobyt jsme vyrazili do vzdálených Krkonoš. Ubytovaní a stravování jsme měli zajištěné v penzionu Tesla.

Využili jsme výhodnou polohu města, protkaného turistickými trasami, a týden strávili střídáním aktivit – turistikou, hrami, soutěžemi, vzděláváním a odpočinkem.

Mezi krásné zážitky patří túra na Mumlavský vodopád, včelí naučná stezka, výjezd lanovkou na Čertovu horu a návštěva Ski muzea. Spoustu legrace jsme prožili na louce za penzionem, kde děti rozdělené do družstev soutěžily a bavily hrami. Velmi oblíbené byly i vycházky do lesa, kde jsme s nadšením pojídali borůvky a hledali houby.

www.ddprostejov.cz

Do Bulharska na Zlaté Písky!

Díky našemu sponzorovi společnosti CaA odletělo v srpnu celkem 7 dětí z našeho domova do Bulharska. Na let nebylo počasí úplně přívětivé, ale všechny děti ho zvládly na jedničku. Některé z nich si dokonce užily své první turbulence. Všichni byli ale stateční a dlouhá cesta proběhla bez zdržení a komplikací.

Cestovní kancelář Blue Style nás dopravila za doprovodu delegátky do hotelu Lilia, kde nás čekalo hezké ubytování v pokojích s balkónem a klimatizací a se službami all-inclusive.

U hotelu byl velký bazén s lehátky a barem s občerstvením. Hned přes cestu byla velká písčná pláž s azurovým mořem. Bazén, koupání v moři a služby all-inclusive jsme využívali plnými doušky po celou dobu pobytu.

Děti byly především nadšené z moře. Zažily velké vlny, ve kterých se vydováděly, mladší děti stavěly hrady z písku. Všichni zahlédli poprvé i medúzu, sbíraly v písku po pláži mušličky.

Hodně jsme využívali také hotelového bazénu s lehátky a slunečníky, které byly v horkém slunečném počasí zapotřebí. Po celou dobu pobytu byla výborná strava, každý si vybral podle své chuti. Děti měly radost ze zmrzlin, limo-

nád a dortíků. Z jídelny chodily s plnými břičky.

Každý večer po večeři jsme společně chodili na procházky po okolí – centrum s Ruským kolem a Eiffelovou věží, kolónáda s obchůdky, přístav a jiné.

Celý týden utekl u moře jako voda a všichni odjížděli z pobytu s krásnými nezapomenutelnými zážitky na celý život.

Děti Justina, Romina, Vanesa, Helena, Tom, Majda a Míra s tetami Ivou a Luckou

Zahradní párty ukončila prázdniny

Na samém konci srpna probíhá v domově zahradní párty k ukončení prázdnin. Bývá to překrásné odpoledne plné zábavy, smíchu, her, dobrého jídla a pití. A letos tomu nebylo jinak, párty vypukla 30. srpna 2019 v 16 hodin. A i když to vypadalo na pěknou bouřku, vyhnula se nám. Počasí stálo při nás.

Naši párty jsme zahájili překvapením. Přijel pan Michal Vyskočil a dovezl pro náš dětský domov mnoho sportovních předmětů a oblečení – to bylo radosti! Michal Vyskočil je sportovec tělem i duší, uspořádal charitativní turnaj fan klubů kopané a požádal je o vyhlášení sbírky pro náš DD. Děti ohromeně koukaly a za chvíli už si hrály s míči.

Po překvapení děti hrály soustěže o sladké odměny, dopřály si zmrzliny, kolik jen dokázaly sníst a spolu s vychovateli, kamarády, přáteli a návštěvníky se bavily u chutného pohoštění. Každý si našel to svoje.

Zavítali mezi nás i přátelé motorkáři a také bývalí klienti našeho domova. Přijeli s nimi i jejich vlastní děti. Vyprávěli nám, jaké to tenkrát bylo, jak to tu vypadalo a co jako děti prováděli. Druhý den měli tito bývalí klienti ještě svůj vlastní sraz – někteří z nich odešli z DD před 45 lety!

Děkujeme všem, kteří si pro nás našli čas a navštívili nás, či nás nádherně obdarovali, i všem, kteří se na přípravě párty podíleli.

Děti, tety a strejdové
z DD Lipová u Šluknova
www.ddlip.cz

Prázdninová plavba na 7 táborů

Letní prázdniny strávily naše děti na celkem sedmi různých táborech. Protože některé děti nemají jinou možnost trávit prázdniny mimo domov, rády přijaly nabídku účasti na více táborech. Velkou pomocí v jejich realizaci byla finanční dotace Nadace Terezy Maxové dětem, která přispěla částkou 15 000 Kč.

Děti se z táborů vracely nadšené a plné zážitků. Někteří si našli nové kamarády, někteří prožili nové lásky, ale všichni si užili spoustu legrace a zábavy. Už teď se těší na další léto.

J. Valentová, DD Nový Jičín

VODNÍ RADOVÁNKY

Když nebyly novojičínské děti doma ani na tábore, užívaly si na koupalištích v Novém Jičíně a Mořkově.

www.ddnj.cz

Slovenské prodloužení prázdnin

Školní rok sice již začal, ale my jsme se rozhodli prodloužit si prázdniny. Všechny děti i tety 3. rodinky jsme odjeli na čtyřdenní pobyt na Slovensko do obce Podhájska, která se pyšní krásným termálním koupalištěm.

K dispozici jsme měli deset bazénů s geotermální i užitkovou vodou s teplotami 18 až 40 stupňů Celsia, sportoviště, tobogány, stánky se suvenýry.

Na jídle jsme si pochutnali v místních restauracích a bufetech, v cukrárně jsme si kupovali lahodnou zmrzlinu. Velmi se nám líbilo i ubytování. Jednalo se o dva domečky s venkovním posezením a grilem.

H. Zumerová, E. Janíčková,
Z. Bučková

DD Nový Jičín, www.ddnj.cz

DD Nový Jičín

Uklízeli jsme svět, Česko i Smolinu

Poslední dny v září se děti i vychovatelé z našeho domova věnovali úklidu odpadků okolí. Letos se jednalo o náš druhý úklid v rámci akce „Uklidíme svět, uklidíme Česko“.

Podzimní úklidy probíhaly ve více etapách a také v několika skupinách, které uklízely nepořádek na různých místech v okolí dětského domova. V počtu celkem osmnácti účastníků, z nichž bylo třináct dětí, se nám podařilo uklidit odpadky v ulicích obce, na dětském hřišti, v některých přilehlých lesích a také v příkopu podél hlavní cesty na Valašské Klobouky.

Děti byly aktivní a zapálené. Jen ve vzduchu stále visel ten nešťastný fakt, že si stále spousta lidí neuvědomuje nebo nechce uvědomit, že planetu máme jen jednu. O tom svědčí zhruba 36 kilogramů odpadků, které jsme s dětmi sesbírali.

Radka Daňová, www.ddsmolina.cz

Smolinští indiáni bubnovali na Kumštování

V pátek 21. června 2019 jsme se zúčastnili Malého dětského Kumštování ve Valašských Kloboukách.

Děti se představily divákům se svým vystoupením „Indiánské bubnování“. Pod vedením tety Boženy pak s ostatními vystupujícími všem dokázaly, že tanec a pohyb je to, co je baví. Po skončení programu mohly děti obdivovat práci i vznikající díla přítomných umělců a závěrečná zmrzlina byla tou pravou tečkou za slunečným dopolednem na rozpáleném klobuckém náměstí.

Eva Sábliková
DD Smolina

Prázdniny na levandulovém ostrově Hvar

Díky Výboru dobré vůle – Nadaci Olgy Havlové se děti z DD ve Smolině zúčastnily v srpnu ozdravného rekreačního pobytu v Chorvatsku.

Tento zahraniční pobyt zorganizovala Majetková, správní a delimitační unie odborových svazů Praha v chorvatské střední Dalmácii, a to na ostrově Hvar, konkrétně v letovisku Stari Grad v hotelu Arkáda rekreačního komplexu Helios.

Děti si užívaly sluníčka, moře a odpočinku na pláži. Měly možnost setkávat se s místními lidmi, jejich kulturou i způsobem života. Zpestřením pobytu byly procházky do nedalekého Stari Gradu, návštěvy podvečerních dětských minidiskoték a také výlet lodí na

nedaleký ostrov Brač. Jedenáct dnů nabitých spoustou zážitků, nových pocitů a zkušeností se určitě na dlouhou dobu otiskne v paměti malých i velkých účastníků tohoto pobytu.

Jsme rádi, že se naše děti mohly opět podívat k Jaderskému moři a vychutnávat si jeho blahodárnost. Děkujeme všem organizátorům a Výboru dobré vůle – Nadaci Olgy Havlové za krásné prázdniny u moře.

Božena Naňáková, www.ddsmolina.cz

DD Smolina

DD Žichovec: Kola, kanoe a boty

Počtvrté do Tušti u Suchdola nad Lužnicí! Těšili jsme se, jaké to bude, jestli to bude podobné minulý rok, nebo jestli bude program úplně jiný. Měli jsme jasno jen v tom, že zase budeme jezdit na kolech i kanoích a chodit na procházky a plavat. Opět to ale zase předčilo naše očekávání!

Do Tušti jsme dorazili v „nové“ sestavě. My, staří „mazáci“ co jsme věděli, jak to všechno vypadá, „nové“ děti a „nové“ tety, které tu s námi ještě nebyly. Přijeli jsme všichni autobusem firmy Švarctrans, a spolu s námi jela naše 2 krásná žichovecká autíčka a dvě soukromá, měli jsme sebou dvě káry, jednu s loděmi a jednu s koly. Všechno šlo krásně hladce.

Ubytovali jsme se opět v penzionu Pod Bůrkem a stejně jako minulý rok, museli konstatovat, že nám majitelé penzionu nejen skvěle vaří obědy a večeře, ale že to jsou i skvělí lidé. Pokoje byly krásné, čisté, voňavé a s televizí (ale na tu moc času nebylo).

A první den se rozjel. Ráno po budíčku, tak jako každý následující den, jsme si mohli na nástěnce přečíst, kdo je vedoucím dne (pan ředitel se svým heslem „Voják se strará, voják má!“), kdo má službu, jaké je heslo dne, jaký bude program a jaké jsou pro nás připravené otázky a úkoly ke splnění. Dozvídali jsme se také, kdo byl jak ohodnocen za odpovědi a kdo si uklidil nejlíp pokoj. Na konci pobytu bylo vše vyhodnoceno a každý z nás měl plné ruce odměn a sladkostí.

Snídani jsme si připravovali sami – teda spíš nám jí připravovali strejdové a tety a ten, kdo měl ten den službu, roznášel talíře, příbory, na-

mazané rohlíky, salámk, paštiku, máslo, křupinky, vločky, nutelu, čaj, mléko – zkrátka to, co bylo ke snídani. A taky potom umýval nádoby.

Na kolech až k Rakousku

Dopoledne jsme většinou věnovali cyklistice. Rozdělili jsme se na 3 skupiny – ty nejmenší nebo méně zdatné děti měl na starosti pan ředitel s tetou, skupinu „modelek“ měl na starosti strejda „Bery“ a třetí skupinu tvořili větší děti a borci, co do toho umí šlápnout... a podle toho jsme jezdili delší nebo kratší trasy. Silnice byly krásné, rovné a jen občas s malým kopečkem, proto se nám jezdilo úplně báječně! Druhá a třetí skupina letos navštívila i hranice

s Rakouskem, nejdelší trasa těch nejmenších vedla okolo pískoven. Lehce unaveni jsme se vraceli do základního tábora, abychom si dali výborný oběd, odpočinuli si a připravili se na odpolední program.

Na pískovny!

Po poledním odpočinku jsme vyrazili pěšky nebo autem k nejbližším pískovnám s krásnou a teplou vodou, kterých bylo v okolí několik. Vezli veškeré vybavení na vodu – helmy, vesty, pádla a plavky a hlavně našich pět kanoí – Báru, Stáňu, Máňu, Sáru a Kláru. První pokusy o pádlování a kormidlování nedopadly nijak zvlášť, ale pod vedením strejdů, kteří nám ukázali, jak se správně drží pádlo, jak se má kormidlovat, zabírat a kteří nám hlavně řekli, že na lodích se zásadně zdraví pokřikem ahóóóó, jsme po týdnu byli my i tety pasováni na pravé vodáky, kteří na lodích umí opravdu jezdit. Dokonce si někteří vyzkoušeli, o co se jedná,

když se řekne „cvaknout se“... Zároveň jsme se každý den koupali do sytosti. A po celém dnu výborná večeře.

Za Tomášem Slavatou

Další letošní změnou bylo, že jsme byli pozváni Dětským domovem Písek, který sídlil nedaleko od nás, na závod „Slavata triatlon tour“, jehož náplní je plavání, jízda na kole a běh. Vyzkoušeli jsme si tenhle náročný trojboj, zjistili jsme, jak jsme na tom se svou fyzikou, ale nejen to – byli jsme velmi úspěšní a obsadili jsme přední místa v jednotlivých kategoriích s krásnými medailami a odměnami. Třešničkou na dortu bylo to, že Petra vyhrála nové horské kolo!

Závěrečné překvapení

Týden krásně utekl, jeden den lehce zapršelo, aby se nám líp dýchalo, ale překvapení se konalo: byli jsme se podívat v Třeboni a večer na konci pobytu jsme si mohli opéct nejen

Velké poděkování zaslouží

IDC CEMA Praha
Zemí Mičovice
Švarctrans s.r.o.
pan Milan Švarc
paní Ivana Kotrčová
pan Ladislav Marek
Krampus Vodňany

buřty nad ohněm, ale i skvělé masíčko na kameni. Celý týden bylo, kromě jedné malé bouřky a trochy deště krásné počasí, takže jsme si pobyt v Tušti opravdu moc a moc užili. Jenže pak se najednou začal blížit konec, balení, pomalu se ukrádaly myšlenky na školu, už se to blížilo, už jen týden prázdnin...

Chtěli bychom si to moc zopakovat, bylo to opravdu báječné – strejdové a tety – děkujeme!

www.ddzichovec.cz

Divadlo a maxišachy v Bílé Lhotě

V neděli 26. května po obědě jely dívky z 1. RS s tetou Renatou autobusem na výlet do Arboreta do Bílé Lhoty. Konal se tam Den pro děti s loutkovým divadlem.

Při odchodu z DD nás vyprovázely mraky, ale my jsme s pláštěnkami v batůžcích byly připravené i na rozmarné počasí. Do Bílé Lhoty jsme dojely krátce před druhou hodinou. Děti upoutaly hned ve vestibulu dílničky – vyrábění z přírodních materiálů. Zde si mohly vytvořit dřevěného ptáčka nebo včelíčku.

Poté jsme šly na představení loutkového divadla KOZLÍK. Představení se jmenovalo O Luciáškově a dětem se moc líbilo. Po představení si děti mohly loutky osahat a také si vyzkoušely, jak loutky fungují a vyfotily se s nimi.

V areálu Arboreta jsou postavené dřevěné šachy, které děti zaujaly a s figurkami mohly volně pohybovat. To byla zábava... Při procházce Arborem se naše děti „pozdravily“ i s morčaty a bílými

holuby. V závěru času stráveného v Arboretu měly děti možnost seznámit se a také si vyzkoušet hrát na netradiční hudební nástroje – didžeridu, kalimbu, dešťovou hůl, zvonkohru, africké bubny... Musím říct, že tato for-

ma muzikoterapie děti úplně nadchla a bylo náročné je od těchto nástrojů „odtrhnout.“

Příjemné nedělní odpoledne (nakonec slunečné) v Arboretu děti zakončily výbornou zmrzlinou a v půl šesté nás čekal odjezd do Litovle.

Vychovatelka Renata Doubravová
DD Litovel
www.zsaddlitovel.cz

Jablonné v Podještědí:

Kostýmy pro mažoretky od Terezky

V našem dětském domově vznikl od 1. 9. 2018 kroužek mažoretek. Pod vedením Blanky Šedivé se skupina děvčat účastní hudebně pohybových soutěží a vystoupení pro veřejnost. Dívky reprezentují náš dětský domov, rozvíjí hudebně pohybové dovednosti, smysluplně vyplňují svůj volný čas, utužují vztahy v kolektivu, navazují nová přátelství mimo dětský domov a upevňují sociální zdatnost.

Díky příspěvku Nadace Terezy Maxové dětem jsme v loňském školním roce malým tanečnicům nakoupily krásné nové kostýmy.

Tereze Maxové a její nadaci moc děkujeme.

Dětský domov Jablonné v Podještědí
www.jablonnevp.cz

DD Jablonné
v Podještědí

Sáře blahopřál Michal Viewegh

Naše Sára uspěla v literární soutěži „Jak to vidím já“ pořádané obecně prospěšnou společností Dejme dětem šanci. Byla vybrána mezi deset nejlepších pisatelů, věcnou cenu a diplom jí předal spisovatel Michal Viewegh a zástupci Dejme dětem šanci.

Jiřina Šmídová
DD Hodonín

Výherci literární soutěže 2019 se stali:

- Jana Z., 15 let, DD Lichnov
- Klára N., 16 let, DD Olomouc
- Jaroslava Š., 17 let, DD Jemnice
- Tomáš T., 17 let, DD Ústí nad Labem
- Michaela B., 14 let, DD Ústí nad Labem
- Tomáš B., 16 let, DD Ústí nad Labem
 - Veronika H., 14 let, DD Tišnov
 - Robert H., 13 let, DD Tišnov
 - Dominika H., 15 let, DD Tišnov
 - Sára J., 15 let, DD Hodonín

Z Plané do hor i na majáles

Budějovický majáles

Po příjezdu míří sestava Natálie, Viola, Jula, Erika, Jirka, Pavel, Říša, Dominik a strejda Cyril do hudebního stanu. Právě dohrává post-rocková kapela 7/9.

Hudební pauzy využíváme na zajímavou aktivitu u stánku organizace Prevent. Nasazujeme si speciální brýle, které simulují vidění při užití nejrůznějších návykových látek, od alkoholu po heroin, a vyrážíme zdolat připravenou opičí dráhu. Nejhorší dopadá strejda Cyril, který v „heroinovém“ vidění bourá vše, co mu přijde do cesty.

Poté se setkáváme se šeditelkou dramaturgie majálesu Lucií Mačí, která nás provází celým areálem festivalu včetně míst, kam veřejnost nesmí, jako je backstage nebo samotné hlavní pódium. Jdeme se občerstvit do kavárny Široko, kde si za nabídnutí pomocné ruky při uskladňování sudů s pivem vysluhujeme vynikající limonády.

Jsme pozváni do sklepení kavárny, kde si můžeme vyzkoušet DJskou techniku. Z nevinného testování se rozvíjí velice nekompromisní taneční party s majitelem kavárny Jardou ala DJ Tutti Quanti za hudebním pultem. Pouštíme stroboskop, mlhu, zpíváme a rapujeme do megafonu. Z kavárny za námi přichází asi dalších 10 hostů a ptá se nás, zda jsme součástí programu majálesu. Tak určitě!

Po intenzivní hodině a vypocených litrech tekutin se spokojeně odebíráme do našeho červeného dostavníku. Majáles byl skvělý a v Široku se jednalo o taneční party roku, o tom žádá!

Za hornoplanské tanečnice a tanečníky lehce dýchavičný Cyril Nováček, www.detskydomovhp.cz

44 A 26 KILÁKŮ NA KOLECH

V létě si kluci a holky z Horní Plané vyrazili na dva velké cyklovýlety. První vedl až na vrchol hory Knížecí stolec (1237 metrů nad mořem) přes vojenský prostor Boletice, druhý na stejné místo, jen kopcovitější trasou kolem Tesáku a Lysé hory.

NA PLECHÝ, NEJVYŠŠÍ HORU ŠUMAVY
Pro velký úspěch kopec zdolán dokonce 2x!

MISS ČR v DD Žichovec

Ve čtvrtek s krásným datem 19. 9. 2019 jsme uvítali vzácnou návštěvu – Miss Czech Republic 2019 Denisu Spergerovou.

Foto: Ondřej Malý

Přijela za námi, popovídat si jak s malými dětmi, tak se skoro dospělými, abychom se dozvěděli, co všechno obnáší soutěž Miss, co všechno musí dívky umět, kde všude byly a co se všechno musely pro soutěž naučit.

No a protože Denisa vyhrála Miss v České republice, bude nás reprezentovat i na Miss World, kde se sejdou misky z celého světa.

Jak nám, hlavně velkým holkám, Denisa prozradila, měří 182 centimetrů, má ráda italskou a asijskou kuchyni, chce předávat lidem pozitivní energii a být pro ně vzorem. Chce se i dál věnovat modelingu, dostudovat, cestovat, najít si dobrou práci a mít spokojenou rodinu.

Denisa byl strašně milá, prohlédla si celý domov, pochválila naše pokoje, přinesla všem dětem dárky a sladkosti, hrála si s malými dětmi a nám, větším a taky tetám a dokonce i strejdům, půjčila pravou missí korunku krásy.

Focení a podpisování nebralo konce. Všichni máme s Denisou krásné fotky.

A protože byla krásná a milá, budeme jí držet moc a moc palce, aby nejenom vyhrála i v Miss World, ale aby zůstala pořád taková sympatická a usměvavá. Tak Deniso, do toho!

Více fotek na www.ddzichovec.cz

DD Volyně

SE ZDEŇKEM TROŠKOU

Při svém prázdninovém putování se kluci a holky z DD Volyně potkali na hradě Helfenburk se Zdeňkem Troškou a s celým filmovým štábem pohádky Zakleté pírko. Ta se bude v českých kinech promítat od 2. ledna 2020.

www.ddss-volyne.cz
DD
Zvíkovské
Podhradí

Dobrovolnicko sponzorská akce PLOT

Dobrovolnictví žije! Do DD Zvíkovské Podhradí přijelo v květnu 7 dobrovolníků (Ostrava, Olomouc, Strakonice ...) ze společnosti GSK. Také díky dalšímu dárci, JUB Milevsko (lazura), se neohroženě vrhli na renovaci a nátěr plotu našeho domova.

Dobrovolníkům a sponzorům patří naše vřelé DÍKY!

Správná pětka na Aljašce: Zlatá horečka v Prachovských skalách

Správná pětka, tedy kluci a holky z 5 dětských domovů, se nám na letní tábor speciálně rozrostla a přijely děti z DD Příbor, DD Fulnek, DD Čeladná, DD Melč, DD Lichnov, DD Liptál, DDŠ Býchory a DD Praha-Klánovice.

Po přepadení dostavníku se zlatokopové ocitli v Dowson city, ležící na řece Yukon a tábor s názvem „Zlatá horečka“ mohl začít. Vyjeli jsme na Aljašku, kde si zlatokopové vydělávali táborové dolary při hrách, úkolech nebo za pomoc v táborové kuchyni. Pak už přišla na řadu honba za zlatem, které se čas od času našlo ve skalách. Nalezené valouny si pak každý mohl vyměnit zase za „dolary“ a ty pak „roztočit“

ve večerních „salooonech“ a nakoupit si za ně sladkosti.

Ačkoliv Dowson city patřilo v době své největší slávy k nejdražším městům, kde noc v hotelu stála více než nájem bytu v New Yorku na několik let, malí táborníci přespávali ve stanech, vařili si guláš na ohni v přírodě a drželi noční hlídky. Jedli jsme z ešusů, společné ranní chvíle jsme trávili u koryt s pitnou vodou a táborové kadibudky posunuly „táborové zážitky“ k dokonalosti.

Byla to opravdu jízda: lezení ve skalách, tradiční táborové svatby, diskotéky, sumo zápasy, sportovní turnaje a mnoho dalšího!

Martina: I malá skalka se zdá docela velká...

Romana: Slaňování jí šlo hladce

Petr: Měl výhodu, dlouhé ruce a nohy

Sára: Radost z překonání strachu

Odvahu a sílu našel i Míša z Čeladné

Nejšikovnější slaniči 25metrový „dračí zub“

Táborové svatby: prstýnky, kytičky, pusinky...

Mezi snoubenci byly i kovbojské páry

Monika si vzala Matěje...

...a Ferda Romanu...

...na večerní párty ale bylo všechno jinak

Hlavní pár dne: Marek a Sabrina pobavili

Před koncem tábora jsme se vypravili do Mirákula, nejzábavnějšího z českých zábavních parků.

Užili jsme si hrady, lanové centrum, obří trampolíny i houpačky, vulkán, minizoo a hlavně vodní svět.

Děkujeme Renátě Bučkové (dříve DD Nový Jičín) a její kamarádce Petře za úhradu dopravy a Deníku i vedení Mirákula za bezplatný vstup.

deník

Výprava do Mirákula: den plný zábavy a nakonec skvělá zábava ve Vodním světě

Roztočím to a nepustím vás odsud! Dokud neslibíte, že mi budete až do konce tábora umývat ešus...

Cestovní kancelář CK ŠVAGRTOUR

Na začátku července se vydali velcí i malí Švagři na letní tábor nazvaný „Cestovní kancelář CK ŠVAGRTOUR“.

Hledali jsme blíz-
ké i vzdálené krásy
Vysočiny z malebné
základny v zapadlé
obci s názvem Hříběcí.
Naučili jsme se
orientovat v mapách
tištěných i digitál-
ních, dobře si sbalit
zavazadlo a udělat si
i vydatnou svačinu.
Naplánovali jsme
výlety pěšky, busem,
vlakem a navštívili
zajímavá místa v příro-
dě i ve městě jako třeba Kamenici nad Lipou
nebo Jindřichův Hradec.

Bylo to super a těšíme se na podzimní dobro-
družství se ŠVAGRem v Praze.

A co večer? Obrázková vyprávění o různých
zajímavých místech celé naší planety. Ze
všeho jsme psali cestovatelské deníky, sbírali
turistická razítka a vyráběli turistické suvený-
ry, někdy i jedlé, jako třeba pizzu při italském
dni.

Martin „Zorák“ Zborník

Mrazivé junikorní odpoledne

Vlastnoruční pravá italská pizza

Letem jindřichohradeckým zámeckým světem

Vlakem za dobrodružstvím

Pěší výšlap ke kovářovi

Vlak, to je naše vášeň

Učíme se na paddleboardu

Poznáváme blízké okolí

Prázdniny s Letním domem

Plavba Na vlnách a Nekonečný příběh

Zjistili jsme, že každý z nás je v něčem dobrý.

Toho jsme chtěli využít, a proto jsme s dětmi z Klánovic, Krompachu a Dolních Počernic vytvořili skvělou posádku a společně s kapitánem vypluli na objevitelskou plavbu.

S lodí to dost houpalo, občas musel kapitán hodně zatáčet a posádka mu v tom vydatně pomáhala. Jindy zas nastalo bezvětrí, a tak jsme museli do plachet foukat sami. Cestou jsme prozkoumali několik zajímavých míst. Doplnili na Ostrov lidojedů, kde náš společný tanec zahnal místní divochy, na Ostrově pokladů jsme zas luštili tajemné vzkazy a hledaný poklad našel nakonec každý sám v sobě. Modrá laguna nám nabídla celodenní koupání a odpočinek. Na Neobydleném ostrově jsme pak prozkoumávali zdejší podivná zvířata a hledali pro ně jména. Při plavbě jsme zažili spoustu legrace, ale i nebezpečných chvil, třeba při noční bojovce. Nástrahy jsme společně překonali a po týdnu plavby se vrátili zpět do bezpečného přístavu.

Druhý pobyt pro děti z Korkyně a Písku byl ve znamení Nekonečného příběhu a zanesl nás na dobrodružnou výpravu do říše Fantazie. Museli jsme čelit různým nástrahám, někdy se vyrovnat s nepohodlím a obtížemi, být vtrvalí a vzájemně spolupracovat. Hledat, co nám dodává sílu a naději, a umět se poprat s těžkostmi.

Naším věrným přítelem, který nikdy neztrácel naději a radost, byl rychlodrak Falco, jež nás cestou sebezpoznání provázel. Celý týden jsme si vyprávěli mnoho zajímavých příběhů a těšíme se, až je budeme na příštích pobytech rozvíjet a doplňovat.

Andrea z Letního domu

Sociálně-terapeutické pobyty podporují Nadace Terezy Maxové dětem, Diplomatic Spouses Association, MPSV a MHMP. Děkuje!

Draci opět ve Skalách

V polovině září ožil písecký dětský domov tradiční komunitní slavností Draci ve Skalách.

Již podvanácté se ve Skalách u Protivína, kde je umístěna jedna rodinná buňka píseckého domova, konal dračí průvod a celé odpoledne bylo ve znamení tvořivých dílen, divadla, hudby a především veselí.

V čele průvodu stanul veliký drak, který se ve Skalách zabydlel již v loňském roce, jen letos ještě trochu povyrostl. Asi jedl hodně tvarohových buchet, které jako vždy napekly děti spolu s vychovateli. Na harmoniku hrál náš kamarád Mikuláš a průvod zakončil di-

vadelník Slávek zábavným kejklířským představením.

Nechyběla ani tradiční bohatá hostina od firmy Sodexo a dechberoucí ohnivá show.

Bylo to krásné, barevné a veselé a my děkujeme všem za společně strávený čas!

Andrea z Letního domu

Slavnost podpořila Nadace Terezy Maxové dětem, obec Skály a Diplomatic Spouses Association. Děkujeme!

©Letní dům, 2019

©Letní dům, 2019

Josef, který vyrostl v DD Vizovice, se prosadil jako kadeřník

Nastal čas být konečně dospělý!

Jaký je život kluka, který se díky chudobě v rodině dostal s bratrem do dětského domova? Jaké bylo jeho dětství před a po příchodu do něj? Co mu dětství vzalo, a naopak dalo do života dospěláka? Jaké jsou jeho sny a touhy? O tom všem byl rozhovor plný emocí a energie s Josefem.

Narodil ses před 23 lety ve Valašském Meziříčí. Kam tě pak život zaval a jaké bylo tvoje dětství?

V Meziříčí to neznám. Co si jako první pamatuji, je život a bydlení na chalupě s mámou, bráchou a otčímem. Tam jsem to měl rád a prožil to právě bezstarostné nevinné dětství plné her a přírody. Svého otce jsem nepoznal, znám ho z fotek, videí a z vyprávění.

STĚHOVÁNÍ? DVACETKRÁT

V šesti letech jsme se přestěhovali do Zlína. Protože bylo neustále málo peněz, pořád jsme se někam stěhovali. Než jsem se dostal do domova, stěhoval jsem se asi dvacetkrát. Vystřídali jsme s bráchou asi osm škol, a tak jsme prospívali s odřenýma ušima a vlastně nikdy jsme neměli šanci někam zapadnout.

To mě do dalších let dost ovlivnilo. Neměl jsem kamarády, byl jsem introvert a spíše pro rodinu. Snažil jsem se starat. Máma měla několik manželství, která nebyla šťastná. Ti chlapi byli všichni lumpové.

Jako prckové s bráchou Jarkem (vlevo)

Mám ještě jednoho staršího bráchu, ten s námi nikdy úplně nežil.

Dětství jsem měl takové neúplné a krátké. Už v osmi jsem se staral o dalšího malinkého nevlastního bratra. Maminka pořád pracovala, hlídat nás nemohla a otčím se nestaral ani neparcoval. Jen nás trestal, mlátil a nadával. Rádi jsme chodili do nízkoprahového denního centra.

DO DĚTSKÉHO DOMOVA

Maminka se snažila poplatit, co bylo třeba, ale pořád to nestačilo a bylo to čím dál tím horší. Začala mít psychické problémy a přestala vše i takto zvládat. Dělili jsme se o jídlo a neměli co

na sebe, neměli na školní pomůcky, dokonce jsme spali i ve sklepě. Sociální pracovnice mamince navrhla řešení, umístit nás s bratrem do dětského domova. Ona nechtěla, ale uvědomila si, že jí to usnadní život a nám třeba umožní život lepší. A tak jsem se v deseti letech dostal spolu s o rok mladším bratrem do dětského domova ve Vizovicích.

Jak jsi ve svých deseti letech vnímal tu změnu?

Dostali jsme se sem ze dne na den. Přijelo auto a jeli jsme. Vůbec jsme netušili, kam jedeme. Byli jsme v šoku. Maminka nám jen řekla, že jedeme na lepší místo, než je teď. Začátek byl pro mě těžký. První tři měsíce jsem probrečel. Nechápal jsem, proč jsme tam, stýskalo se mi, matku jsem neviděl. Každé stěhování jsem odmala špatně snášel. Byl jsem hodně rodinný, uzavřený, váhavý, nikdy jsem se moc nedružil. O rok mladší brácha byl jiný. Adaptoval se rychleji, začlenil se a našel si kamarády. V tu

chvíli příchodu do domova už to pro mě nebylo dětství. Nějak rychleji jsem dospíval. Připadal jsem si od začátku tam jako robot. Najednou jsem měl pevný řád, každý den to stejné. Což mi bylo proti srsti.

OTLOUKÁNEK Z DĚCÁKU

A jaký byl nový život v dětském domově?

Asi po půl roce jsem si uvědomil ty rozdíly žít tady, a co vše bylo a hlavně nebylo „doma“. Návštěvy maminky byly čím dál vzácnější. Po pár letech jsem zjistil, že to v domově je celkem fajn. Hlavně po materiální stránce. Měl jsem poprvé stabilní školu. Psychicky jsem na tom ale moc dobře nebyl.

Ve škole jsem byl spíše za otloukánka z děcáku a slabší článek, chyběla mi maminka, začal jsem si lámat hlavu se svojí sexuální orientací, a ještě více jsem se uzavřel do sebe. Brácha stále cestoval a závodně tancoval. Strašně mi se vším pomohla Eva Čapková, ředitelka domova. Je to „srdcařka“, která není a nebyla jen ředitelkou domova, jsme její rodina. Vždy jsem se s ní cítil krásně a mám ji moc rád. Dětskému domovu, ale hlavně jí patří můj velký dík a obdiv za to, jaká je a že byla, když jsem to opravdu potřeboval.

SE STŘÍHÁNÍM ZAČAL U PANENEK

Vystudoval jsi hned dva obory. To je pro kluka, který ve škole prolézá s odřenýma ušima velký úspěch. Proč zrovna obory Kuchař-číšník a Kadeřník?

Došlo k tomu, že si mám vybrat nějakou školu. Prospěch jsem měl vždy dost špatný, a tak byl nějaký učňák jasný. Vybral jsem si gastro obor, který mě celkem bavil. Od malička jsem hroz-

ně kreativní a tvořivý. Stříhal jsem panenkám vlasy, dělal různé účesy a šil jsem jim šaty. Byl to pro mě relax. V domově jsem dělal keramiku a rád chodil do dílen. Naskytla se možnost jít na kadeřníka, a to jsem neváhal. Na konci studia už jsem se viděl v Brně. Často jsem tam již tehdy jezdil na různá školení česání, stříhání, barvení, seznamoval jsem se s lidmi z branže, sbíral kontakty. Od doby, co jsem šel studovat na kadeřníka, jsem se najednou začal cítit dobře. Nikdy předtím jsem se takto necítil.

Tento rok v lednu jsi odešel z dětského domova a žiješ v Brně. Doslechla jsem se, že jsi dost žádaný pro svoji kreativitu a dovednosti. Těšil ses na moment nabytí svobody, ale i velké zodpovědnosti za sebe sama a svoji profesi?

Těšil a moc. Najednou jsem pocítil takové šílenství z objevené volnosti. Dokonce jsem měl i nějaký obnos k vlastnímu použití. Teď se cítím úplně v pohodě. To studium mi rozšířilo nové obzory, fantazii. Jsem pozitivnější a veselější. Práci mám v Brně už od loňského léta,

Stříhání a práce kadeřníka? Největší koníček, vašeň a nový život...

OD VYSTRAŠNÉHO KLUČINY PO SEBEVĚDOMÉHO MLADÍKA

dělám na sebe v jednom netradičním Barber Shopu. Stříhání mne hodně posouvá nahoru a dělá mi dobře.

JAK ZAČÍT SPRÁVNĚ

Z domova jsem se odstěhoval až letos v lednu, ale jsem s ním neustále v kontaktu. Chvilí jsem bydlel v Domě na půl cesty. Tam se mi nelíbilo, neměl jsem tam soukromí, lidé mi nesedli, a tak jsem šel bydlet ke kamarádce. Pak jsem využil možnosti sdíleného bydlení od Projektu Symbios a v červenci jsem se stěhoval. Taky jsem od listopadu začal spolupracovat s yourchance a jejich projektem Začni správně.

O čem projekt Začni správně je?

Začni správně pomáhá mladým lidem z dětských domovů a od pěstounů postavit se na vlastní nohy. Pomohli mi s bydlením a našli mi mentora Petra. Ono je hrozně těžké najít člověka, se kterým si sednete a dojde ke splynutí

s tím druhým. To se nám stalo. Jsem s ním v neustálém kontaktu, je to takový můj otec. Vážím si, že mi nabídl hned tykání a pozval mě i do svého soukromí. Doteď jsem mimo práci všem vykal. Vnímám to jako stupínek mezi dospělými. Petr mi hodně pomáhá nejen s úřady, hospodařením s financemi, ale i svými radami do života a správným směřováním. Moc Petrovi děkuji. Také musím poděkovat oběma Marcelám a Vlastičce ze Začni správně. Kdykoliv potřebuji, jsou tu pro mě. Naučili mě lepší komunikaci s lidmi, mít rád sebe a tým i lidi kolem a nebát se jich.

Uměl jsi při odchodu z dětského domova hospodařit s penězi?

Říkal jsem si, že by to mohlo nějak jít, ale zjistil jsem, že je to vlastně těžké. Musel jsem si nakupovat věci, které za mě dřív dělal domov. Za pomoci Petra jsem se naučil počítat, přemýšlet a šetřit.

Dokážeš si představit, že bys ty sám byl v bu-

doucnu někomu mentorem?

Když bych byl nějakým způsobem zabezpečený, což ještě nějaký rok potrvá, tak určitě rád. Chtěl bych pomoci i proto, že vím, jaké to je a čím vším jsem si prošel.

NEJVĚTŠÍ KONÍČEK? PRÁCE!**Co tvoje koníčky?**

Moje práce je můj největší koníček. Je nesmírně tvořivá, nemá omezení a je o symbióze klienta, jeho naturelu, stylu a mých nápadů a nadšení. Miluji kavárny, jejich vůni a atmosféru, baví mě kavárenský ruch. Mám rád taky módu, módní přehlídky a art věci.

S kým ze své rodiny jsi v kontaktu?

S mámou jsem v nějakém kontaktu. Ví, kde jsem a co dělám, občas ji navštívím. S bráchou máme krásný vztah, dost si rozumíme a pořád si voláme a píšeme. Je z něj profesionální tanečník a studuje HAMU v Praze. Jako já je v projektu Začni správně. Ten vztah ale nebyl vždycky takový. Byl vždy šikovnější, aktivnější, chytřejší a oblíbenější. Už v dětství chodil na

kroužky a začal tancovat. Já nic. Byl jsem obyčejný a on byl prostě jiný, lepší, a hlavně šťastnější než já. Byl mi vždy vzorem a záviděl jsem mu jeho úspěchy a povahu. V dětském domově jsme spolu prožili období nevraživosti a bojů. Teď se smějí, jak jsem se kvůli tomu trápil a jak to bylo zbytečné.

Kde bys chtěl být a jak žít za deset let?

Přál bych si mít vlastní byt, žít v něm se svým přítelem, mít svůj salon a mít se hezky.

Co bys vzkázal všem dětem, mladochům a dospívajícím, kteří se chystají postavit na vlastní nohy?

Žijte tak, aby byl každý den vaší novou zkušeností. Není se čeho bát. Vždycky to nějak dopadne a každá zkušenost je dobrá, i když je v tu chvíli špatná. Hlavně ta vás posune dál. Musíte jít pořád dál. Když něco nevyjde, nevadí, vyjde něco jiného.

Renata Majvaldová

yourchance a Začni správně

Projekt Začni správně pomáhá mladým lidem z dětského domova nebo pěstounské péče, aby se po odchodu osamostatnili a byli schopni žít plnohodnotný život.

Součástí projektu je mentoringový program, který propojuje mladochy s dospěláky, kteří jim pomáhají najít tu správnou cestu životem, konzultují s nimi nejen otázky spojené se vzděláním či profesí, ale především s běžným každodenním životem.

Stále hledáme do svých řad nové mentory z celé ČR. Pokud jste právě vy tím pravým, ozvěte se nám na zsmorava@yourchance.cz nebo mentori@yourchance.cz.

Realizátorem projektu je yourchance, obecně prospěšná společnost jejímž smyslem fungování je oblast integrace mladých dospělých opouštějících instituce náhradní rodinné výchovy a prosazování potřebných změn v oblasti výuky finanční gramotnosti a rozvoje podnikavosti žáků ZŠ a SŠ.

Ze života OPEN GATE

Nový školní rok na Open Gate odstartoval naplno hned v prvních zářijových dnech. Když jsme přijížděli na kampus po prosluněném létě, věděli jsme, že na nás čeká hned několik novinek: nové budovy, učebny, učitelé i spolužáci. Ač je pro někoho tento rok první a pro někoho poslední, jak malí primánci, tak i dospělí oktáváni si určitě najdou spoustu příležitostí, jak si ho užít!

NOVÉ PROSTORY

V areálu Open Gate nám přibyla zbrusu nová budova. Knihovna se rozrostla na komplex tříd pro výuku jazyků, robotiku a IT i hudební a výtvarnou výchovu. „Nové prostory nám dovolily doplnit program mezinárodní maturity o část IB Drama And Music. Studenti teď mají k dispozici čtyři oddělené učebny pro hudební výchovu a dva velké ateliéry s terasou pro výtvarnou výchovu,“ upřesnila ke změnám paní ředitelka Kateřina Kožnarová.

Nový prostor získalo také Poradenské centrum, kde působí již deset profesionálů, kteří poskytují konzultační a poradenské služby

studentům i jejich zákonným zástupcům. Větší prostor pro společné setkávání studentů vznikl i na kolejích: původní hala kolejí byla rozšířena na pohodlný prostor vybavený pohovkami, křesíly a stoly.

PRŮVODCE PRO NOVÁČKY

Od prvního školního dne má každý nový student na gymnáziu Open Gate svého průvodce z vyššího ročníku. Tento program, nazvaný „OG Buddy“ („OG Parťák“) je způsob, jak podpořit integraci nejmladších studentů do kolektivu školy. Starší spolužáci jsou pro nováčky pomocníky při adaptaci v novém prostředí, pomáhají jim rychle se zapojit do běžného života ve škole i na studentské kolejích.

„OG Buddy“ program však není výhodný jen pro nováčky – starší studentům přináší možnost vyzkoušet si pozici „učitele“ a poznat roli poradce.

PATNÁCTÝ ROČNÍK FLOGU

Jak je již na Open Gate tradicí, celý rok probíhá (pod vedením zkušeného florbalisty pana učitele Michala Kašpara) Florbalová liga Open Gate. V posledním zářijovém týdnu byly vylosovány týmy na tento školní rok – a vypadá to, že to letos bude napínavá podívaná! Učitelé i vychovatelé, mladší i starší studenti se utkají v několika desítkách zápasů, které budou naplňovat každý druhý čtvrteční večer. Ač se jedná o soutěž, atmosféru má turnaj přátelskou – kdykoliv je potřeba, i soupeři jsou si ochotni vypomoci a poradit. Všem hráčům přejeme hodně štěstí do nové sezóny!

PROBÍHAJÍCÍ AKCE

Přestože je do začátku školního roku teprve pár týdnů, u nás v Babicích už stihlo proběhnout hned několik akcí. Co se týče stálíc (každoročně opakovaných akcí, u kterých už máme vyzkoušené, že budou úspěšné), proběhl podzimní Food Festival na základní škole – příjemné odpoledne plné chutného a zdravého jídla a zábavy pro studenty i rodiče na návštěvě. Další každoroční záležitostí byl zahajovací

táborák u ohniště za kolejemi, který je stejně jako Food festival skvělou příležitostí k relaxaci a doplnění energie. Probíhají také expedice DoFe, Ceny vévody z Edinburgu – a i přesto, že se postupně ochlazuje, všichni výletníci se vrací velice spokojení. Nově jsme se jako škola účastnili mezinárodní akce European Mobility Week, která podporuje zdravý pohyb a omezení cestování dopravními prostředky.

Připravila Jířa Porubová, DD Valašské Meziříčí

Open Gate je soukromé gymnázium, na kterém mohou díky podpoře Nadace The Kellner Family Foundation zdarma studovat také talentované děti z dětských domovů. Pokud mají dostatek píle a pevné vůle, mohou udělat mezinárodní maturitu, dostat se na zahraniční univerzity a získat skvělé předpoklady pro další život.

Laky Royal a jeho cesta na vrchol: Z opavského děcáku ke stříhání Jágra a Rytmuse

Influencer Laky Royal patří k předním českým barberům. Do jeho salonu v centru Prahy si chodí pro nový sestřih i řada celebrit. Ve světě holičů sklízí ohromný úspěch, ale jaká byla jeho cesta na vrchol?

Lukáš Vlačuha, spíše známý pod přezdívkou Laky Royal, je jedním z nejlepších českých holičů. Je majitelem salonu Laky Royal v centru Prahy, a dokonce už rozšířil své působení do Bratislavy a Ostravy. Krom toho, že je barber, je i úspěšný influencer. Na Instagramu ho sleduje téměř 63 tisíc sledujících.

Laky, který je ambasadorem nikotinových pytlíčků LYFT, má za sebou trnitý osud. Z kluka z opavského děcáku se stal úspěšným podnikatelem. Jak se mu to podařilo? Laky vyrůstal v dětském domově v Opavě, kde žil do 20 let. Vystudoval kadeřnickou školu a musel dětský domov opustit. Dostal 15 000 na rozjezd a musel se vydat po svých.

MRAZÍRNÝ A SPANÍ V AUTĚ

Jako kadeřník se v Opavě neuplatnil, a tak šel pracovat k pultu do mrazíren. V mrazírně skončil, nevěděl, co dál a nějaký čas spal venku v autě. Pak dostal nabídku, že by mohl chodit venčit psy v Praze. To ho přivedlo z Opavy do Prahy. Nedostával zaplacen, ale měl nocleh.

NOVÝ ŽIVOT

Pak začal dělat číšníka ve Školské ulici. V nové práci začal zákazníkům, kteří chodili

na kávičky, nabízet kadeřnické služby. Tam si ho vyhlédl Tomáš Kožíšek z jiného barber shopu a nabídl mu práci. Stal se z něho holič, ale propadl párty životu. Znovu se téměř dostal na dno. Pomohl mu přítel, který ho ze všeho vytáhl. S kamarádem Fandou začali nový koncept s názvem Laky Royal a nyní už má čtyři pobočky.

Michaela Vlčková
Extra.cz

NA HOUBY

scénář: Radeczek & Helmut

HOROSKOPY

Blíženče,

koukni se pořádně kolem sebe. Pokud ve svém okolí objevíš aspoň jednu rozkvetlou kytku, potká tě štěstí ve škole – následující týden se vyhneš zkoušení i písemkám.

Rybo,

podle nepravidelné cirkulace hvězdného prachu je téměř jisté, že si brzy nazuješ botu, ve které bude schovaný pavouk, ten tě kousne a do druhého dne se z tebe stane Spiderman!

Lve,

ty jsi zvyklý pořád jen řvát, ale hvězdy ti radí, abys zkusil mlčet. Pokud se ti to povede a vydržíš celý jeden den vůbec nemluvit, do roka najdeš poklad!

Kozorohu,

podle hvězdného postavení v souhvězdí Orion prožíváš období, kdy ti projde úplně všechno. Tak se přestaň hlídat a rozjeď to naplno! Dělej věci, který ses stydlíš dělat, jez věci, který nesmíš, choď na zakázaný místa, říkej věci, které se neříkají...

Střelče,

pokud je dneska, když čteš horoskop v Zámečku, liché datum, následující čtyři týdny budou ve škole úplně v klidu. Pokud je dneska sudé datum, hoď Zámeček do kouta a honem se utíkej učit. Čeká tě záááhul!

Váho,

konstelace Pluta a Venuše vchází do galaktické rovnováhy, a proto si nesmíš oblékat nic zeleného. Nezapomeň - až do konce listopadu žádné zelené oblečení!

Býku,

nic není náhodou. A díky jedné takové náhodě se brzy dozvíš to, co se nechceš dozvědět. Ale neboj! Každý přece ví, že všechno zlé je k něčemu dobré.

Vodnáři,

hvězdy ti vzkazují, že pokud se ti má povést tvůj velký plán, tak si musíš celý měsíc čistit zuby opačnou rukou, než to děláš běžně... Takže vodnáři praváci levou a vodnáři leváci pravou :)

Raku,

máš všechno na háku? To je dobře, čekají Tě totiž pohodové dny, které si ničím a nikým nenechej pokazit.

Štíre,

dej si všechny věci do pořádku. Uklid' si, nech se vyzkoušet ze všech předmětů, pokecej se všema kámošema... Už brzy se totiž zamiluješ až po uši a jakmile se to stane, tak pak už nebudeš mít na nic jiného čas než na svého miláčka.

Berane,

máš neskutečně příznivou konstelaci Marsu a Saturnu. Měl bys toho využít! Zkus třeba kolo štěstí, nebo zkus někoho sbalit, nebo vsadit na výhru fotbalové Sparty... je doba zázraků, stát se může všechno.

Panno,

při pozorování pohybu vesmírných těles jsem pro všechny Panny sestavil vynikající horoskop plný důležitých rad, ale ani za prase si nemůžu vzpomenout, kam jsem si ten text uložil. Tak přistě...

Přiznání dětských domovů

Přiznání dětských domovů je soukromá skupina, kterou nikdo cizí nevidí! Najdeš nás na Facebooku a můžeš tam s námi sdílet, co budeš chtít. Třeba tvůj příběh a nebo se můžeš zapojit do různých diskuzí a odpovídat na komentáře ostatním! Můžeš tam taky najít kámoše z jiných

děcáků a potkáš tam i ty, kteří už v domově nejsou.

V tajné skupině nás je už přes 1 300 a tak můžeš rovnou pozvat i své kamarády! Těšíme se na Tebe!

Redakce

Helmutova básnička pro Kláru i Toníčka

To mě teda mrzí,
že zima přišla brzy.
Sotva léto začalo
a pot vytek na čelo,
sotva slunce začlo hřát,
najednou je zpátky chlad.

Děšť se valí srážem,
listí padá na zem,
vítr tančí taneček
a já si čtu Zámeček...

...hned se vrátím zpátky
mezi letní hrátky,
Zámečkovské články
jsou vzpomínkou na červánky.

Helmut

Milá Zámečata,

to nejhorší máme za sebou. Mám na mysli ty smutné dny na konci prázdnin, když si uvědomujeme, že za pár okamžiků skončí volno a začnou povinnosti. A pak těch pár prvních dnů ve škole, kdy se pořád nemůžeme smířit s tím, že prázdniny skončily a před námi je deset měsíců učení...

Prázdniny ani léto ale nejsou pryč úplně. Všechny zážitky, kamarádství, lásky a dobrodružství zůstaly přece v nás! Nikdo nám je nikdy nevezme. Záleží jen na nás, jak moc si je budeme připomínat a jak často si jimi necháme prosvítit šedavé, sychravé podzimní dny.

Věřím, že i Zámeček, který právě držíte v ruce, vám může vzpomínky na léto vrátit. Je plný fotek a příběhů z prázdnin. Určitě si díky nim oživíte vaše vlastní příběhy, které jste v uplynulých měsících prožili. Užijte si vzpomínky a tvořte každý den další nové.

A když na vás poleze nuda a smutek, pusťte si na Youtube naše Dobrý zprávy.

Ondřej Helmut Polák